

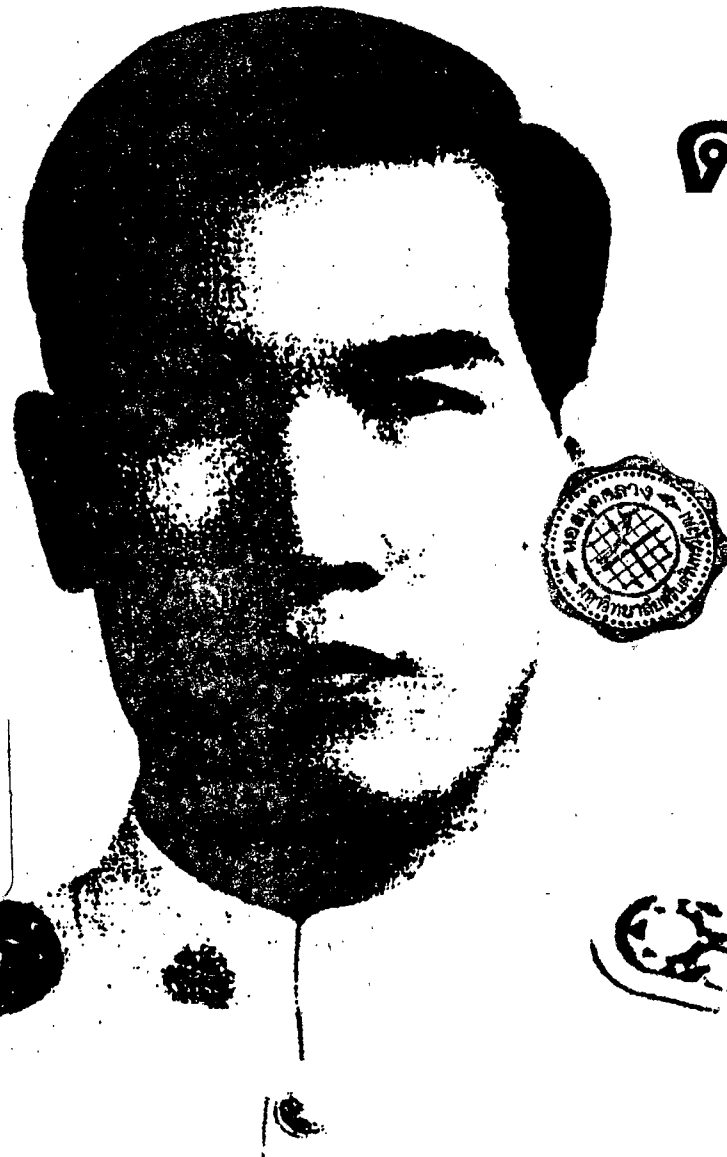
รวม
มท

ปีเลขที่ ม.ช. เลข
0007/27
6 ม.ค. 27
15:00

บางเขน

มกราคม ๒๕๒๗

เอกสารประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน

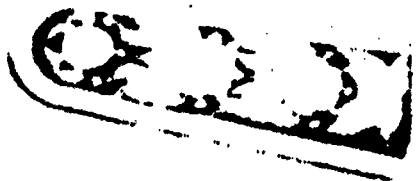

ดร.ทรงศักดิ์

พูดอะไรไว้ที่บางเขน

การพัฒนา
มหาวิทยาลัย
ในสถานการณ์
ปัจจุบัน

โดย ม.ร.ว.คึกฤทธิ์

1.3
S27

เอกสาร
เอกสาร ร. มทว.

AC
01.3
2527

พระธรรมโกศาจารย์
พระธรรมโกศาจารย์ ม.โพธิ์ ปรียญธรรม ๙ ประโยค
พระธรรมโกศาจารย์ องค์ดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์
และประธานหอศึกษาภาคใต้ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ณ ศาลากลางจังหวัดสงขลา

0717

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์

ด้วยความเกี่ยวพันยาวนานนับมีเดากว่าหก
ปีใหม่ ๒๕๒๗ ขอขอบคุณด้วยความสุจริตทั้งตบและใจ
และได้รับมรดกแล้วเสร็จเรียบร้อยแล้วตามที่กำหนด

Don't Know
21 Oct 26.

ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย สวดมนต์
ให้ครอบครัว ชำระจิตใจ มรดกกรอย่าพลาด
รวมหัว มีสิทธิ์ และ มีสิทธิ์ขาด สิบกรม ขอ มรดก
ทุกท่าน ขอ ประสงค์ ขอ ความสุข ความ
ตลอดไปใหม่ ๒๕๒๗

Don't Know
(มรดกตกทอด ให้มีสิทธิ)

ขอสงวนสิทธิ์ใหม่ และ ความปลอดภัย
ทางสังคม การ และ การงานทุกท่าน

Don't Know

๐ มี ๑๐๔ มี ๑๑๗
๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑

ขอเมตตาแล้วมาได้อะไร
บ้างคะ มหามงคล

๐ ศรี ศรี ศรี ศรี

ศรี ศรี ศรี ศรี

ขอไปทำมาค้าขาย

ขอไปทำมาค้าขาย

ไปทำมาค้าขาย ๑๑ ๑๑๑๑๑๑

ไปทำมาค้าขาย ๑๑๑๑๑๑

ขอไปทำมาค้าขาย

ขอไปทำมาค้าขาย

ทำมาค้าขาย ๑๑๑๑๑๑

ทำมาค้าขาย ๑๑๑๑๑๑

๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑

๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑

ขอไปทำมาค้าขาย

ขอไปทำมาค้าขาย

ขอไปทำมาค้าขาย

ขอไปทำมาค้าขาย

ทำมาค้าขาย ๑๑๑๑๑๑

ทำมาค้าขาย ๑๑๑๑๑๑

๐ มี ๑๐๔ มี ๑๑๗

ขอเมตตาแล้วมาได้อะไร

๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑

๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑

๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑

๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑๑

เอกสาร มศว.

โครงการวิจัย ปีที่ ๒ ๒๕๒๗ มี ๑๐๐๐๐๐๐๐๐

เอกสารที่ ๒: ๑) ๒) ๓) ๔) ๕) ๖) ๗) ๘) ๙) ๑๐)

[Signature]

๒๓ ๑๐ ๒๖

โครงการ: ๑) ๒) ๓) ๔) ๕) ๖) ๗) ๘) ๙) ๑๐)
นี่คือสิ่งที่ฉันกำลังทำอยู่...
ในโครงการนี้...
หรือ (๑๐๐๐๐ - ๑๐๐๐๐๐) ของ...
จะประสบความสำเร็จ...
๒๓ ๑๐ ๒๖

[Signature]
(นางสาว...)

ด้วยอำนาจพระรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก

โปรดดลบันดาลให้ คณะอาจารย์ ทั่วชาตมณฑลอุดร ทั่วรัฐบ ๑๐๐

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อธิการบดี นางเปรม งามประเสริฐ

และสิ่งพร้อมด้วยโองการวิเศษ อำนวยพรให้ และ พลานามัยสมบูรณ์

ตลอดปี พ.ศ. ๒๕๒๗ ตลอด

วิมล วิโรจนาธรรม

สวัสดีปีใหม่ 2527

สวัสดีปีใหม่ 2527

สวัสดีปีใหม่ 2527

สวัสดีปีใหม่ 2527

สวัสดีปีใหม่ 2527

สวัสดีปีใหม่ 2527

สวัสดีปีใหม่ 2527

สวัสดีปีใหม่ 2527

1 9 8 4

H A P P Y H A P P Y

H A P P Y H A P P Y

H A P P Y H A P P Y

H A P P Y H A P P Y

ประชาสัมพันธ์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน

เอกสารประชาสัมพันธ์ ฉบับนี้ เป็นฉบับที่ 4 ซึ่งเป็นฉบับสุดท้ายตามโครงการของคณะกรรมการ
ประชาสัมพันธ์ชุดนี้ ความจริงแล้วกำหนดออกในเดือน ตุลาคม แต่ก็มีเหตุจำเป็นทำให้ล่าช้ามาออกในช่วงรับ
ปีใหม่นี้ ข้าราชการของ มศว บางเขน เลยต้องเจ็บป่วยไปนานพอสมควร ต้องขออภัยด้วยครับ

ฉบับนี้ ได้นำคำบรรยาย ของ ดร.ทรงศักดิ์ ศรีกาฬสินธุ์ อธิการบดี ในคราวที่มาพบกับคณา-
จารย์ มศว บางเขน เมื่อตอนที่ได้รับแต่งตั้งใหม่ ๆ จากวันนั้นจนถึงวันนี้ก็เห็นว่านานพอสมควร นานพอที่จะมอง
ย้อนกลับไปดูได้ว่า การดำเนินงานของ มศว ของเราไปได้แค่ไหนแล้ว สมดังเจตนารมณ์ของท่านเพียงไร
ลองอ่านบทวนคำพูดของท่านดู เราได้นำมาถ่ายทอดให้ชนิกคำต่อคำเลยครับ

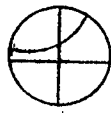
นอกจากนี้ยังได้รวบรวมคำบรรยายของ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช เรื่อง บทบาทของมหา-
วิทยาลัยในสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งลงใน สยามรัฐ ฉบับวันที่ 15 - 21 พฤศจิกายน 2526 มาลงไว้อย่างครบ
น่าสนใจและเป็นข้อคิดที่ดีสำหรับคณาวิทยาลัยมากทีเดียวครับ ปิดท้ายด้วย หัสตินาชุด หุ่นบางเข
เขาโพธิ์ ระบายความอัดอั้นตันอูราออกมาด้วยสำนวนชาบูพหุจักร อย่างสะใจเขาละ

ขอให้สมาชิกที่ติดตามข้าราชการและข้อคิดเห็นจาก เอกสารประชาสัมพันธ์ มศว บางเขน ฉบับนี้
ทุกท่าน ประสบแต่ความสุข ความเจริญ มีขวัญและกำลังใจอันแรงกล้า เพื่อทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุดตลอดปี 25

ด้วยความปรารถนาดี

คณะกรรมการประชาสัมพันธ์

มศว บางเขน

มศว

บ ำ ง เ ข น

เอกสารประชาสัมพันธ์ ราย 2 เดือน

ฉบับที่ 4

มกราคม 27

ประชาสัมพันธ์ มศว บางเขน

วิเศษ วิเชียร ที่ปรึกษา
 บุญเกื้อ ควรหาเวช ประธาน
 ศรรัชิต พงษ์ชนอนันต์ กรรมการ
 วัลลภา ไทยจินดา กรรมการ
 พูลศิลป์ เกษร กรรมการ
 ดนอมศรี โนที กรรมการและเลขานุการ

สารบัญ

พริบิใหม่ 2527 จาก

รองอธิการบดี

ผู้ช่วยรองอธิการบดี ฝ่ายบริหาร

ผู้ช่วยรองอธิการบดี ฝ่ายวิชาการ

ผู้ช่วยรองอธิการบดี ฝ่ายกิจการนิสิต

รองคณบดี คณะมนุษยศาสตร์

รองคณบดี คณะสังคมศาสตร์

รองคณบดี คณะศึกษาศาสตร์

รองคณบดี คณะวิทยาศาสตร์

บรรณาธิการแถลง

๑ ขว

14 คร.ทรงศักดิ์ พุกอะไรไว้ที่ บางเขน

29 การพัฒนามหาวิทยาลัยในสถานการณ์ปัจจุบัน

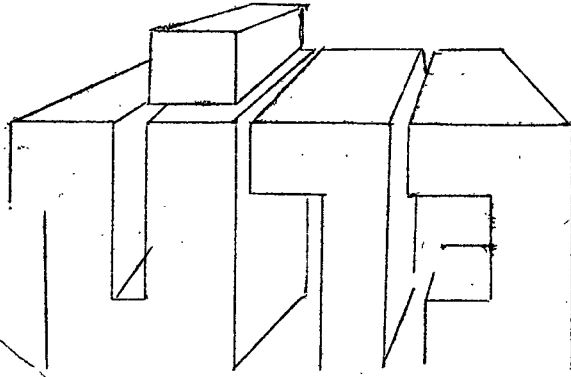
โดย น.ร.ว.ศีกฤทธิ์ ปราโมช

43 หัสันศา ชุก หุงบางเข

เขาโพลง (เจ้าเก่า)

อัครสำเนาที่

ศูนย์บริการเอกสาร มศว บางเขน

รับสมัครสอบคัดเลือก 2527

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน กำหนดวันรับสมัครสอบคัดเลือกเข้าเป็นนิสิต ประจำปีการศึกษา 2527 ดังนี้

- ชายใบสมัคร ตั้งแต่วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2527 ชุดละ 20 บาท
- รับสมัคร ระหว่างวันที่ 17-18 มีนาคม 2527 ณ มศว บางเขน ค่าสมัคร 100 บาท
- กำหนดการสอบ ภาคปกติ วันที่ 7 เมษายน 2527
ภาคสมทบ วันที่ 15 เมษายน 2527
- ประกาศผลขอเขียน ภาคปกติและภาคสมทบ วันที่ 10 พฤษภาคม 2527
- สอบสัมภาษณ์ ภาคปกติและภาคสมทบ วันที่ 12 พฤษภาคม 2527
- ประกาศผลครั้งสุดท้าย วันที่ 18 พฤษภาคม 2527
- กำหนดเปิดเรียน วันที่ 11 มิถุนายน 2527

จำนวนนิสิตและนิสิตภาคสมทบที่จะรับในปีการศึกษา 2527

1. คณะมนุษยศาสตร์ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (4 ปี) รับเข้าเรียนชั้นปีที่ 1 จำนวน 20 คน รับสมัครและสอบคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย
2. คณะวิทยาศาสตร์ หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (4 ปี) รับเข้าเรียนในชั้นปีที่ 1 จำนวน 20 คน รับสมัครและคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย
3. คณะศึกษาศาสตร์ หลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษา (กศ.บ.)
 - หลักสูตร 4 ปี รับเข้าเรียนชั้นปีที่ 1 จำนวน 60 คน รับสมัครและสอบคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย

- หลักสูตร 2 ปี

วิชาเอก	ภาคปกติ	ภาคสมทบ	วิชาเอก	ภาคปกติ	ภาคสมทบ
1. วิทย - คณิต	30	40	7. เทคโนโลยีทางการศึกษา	30	80
2. วิทย - เคมี	25	40	8. ภาษาไทย	30	100
3. วิทย - ฟิสิกส์	30	40	9. ภาษาอังกฤษ	-	50
4. วิทย - ชีววิทยา	35	80	10. ประวัติศาสตร์	40	-
5. วิทยาศาสตร์กายภาพ	30	40	11. ชุรกิจศึกษา	40	50
6. คหกรรมศาสตร์	25	80	12. สังคมศึกษา	70	100

นอกจากนี้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน ยังได้ประกาศคัดเลือกนักเรียนจากโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดภาคกลางตอนเหนือเพื่อเข้าศึกษาต่อด้วย ได้แก่ โรงเรียนในจังหวัด นนทบุรี ปทุมธานี ลพบุรี ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา สระบุรี สิงห์บุรี สุพรรณบุรี อ่างทอง อุทัยธานี และนครนายก รวม 11 จังหวัด โรงเรียนในโครงการนี้จะต้อง เป็นโรงเรียนรัฐบาลที่เปิดสอนถึงชั้นปีสุดท้าย ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 การคัดเลือกทางจะคัดเลือกนักเรียนส่งให้มหาวิทยาลัยสัมพันธ์หรือทดสอบ ในวันเสาร์ที่ 18 กุมภาพันธ์ 2527 ผู้ได้รับการคัดเลือกจะหมดสิทธิ์ในการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยอื่น ๆ จำนวนโควตา มีดังนี้ ศศ.บ. วิชาภาษาและวรรณคดีอังกฤษ 10 คน วท.บ.ชีววิทยา 7 คน และ กศ.บ. 59 คน

ผลการสรรหาองคมนตรี

เมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2526 มศว บางเขน ได้จัดให้มีการสรรหาองคมนตรี คณะศึกษาศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ โดยมี อาจารย์สมทรง วิเชียร เป็นประธานคณะกรรมการ ผลปรากฏดังนี้

<u>คณะศึกษาศาสตร์</u>	1. นายชัยโรจน์ ชัยอินคำ	10 คะแนน
	2. นางสาวสงวน สกุลพานิช	9 คะแนน
<u>คณะวิทยาศาสตร์</u>	1. นายชววิช คอนสกุล	23 คะแนน
	2. นางวิมล วิโรจน์ไตรรัตน์	14 คะแนน

ฝ่ายกิจการนิสิต
ฝ่ายกิจการนิสิต

งานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทยครั้งที่ 7

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จะจัดให้จัดงาน "งานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทยครั้งที่ 7" ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ระหว่างวันที่ 19-21 มกราคม 2527 ซึ่งฝ่ายกิจการนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน ได้จัดเตรียมโครงการต่าง ๆ เข้าร่วมด้วยดังนี้

1. การแสดงลิเก
2. การรำอวยพร
3. การแสดงโขนและรำกฤษณาภินิหาร
4. การจัดนิทรรศการหัตถกรรมภาคกลางและศิลปกรรม
5. การแสดงนิทรรศการ "แก่นพุทธศาสน์"
6. การเผยแพร่สินค้าหัตถกรรมภาคกลาง

โครงการดังกล่าวมีผู้เข้าร่วมโครงการรวมทั้งสิ้น 117 คน โดยประกอบด้วย

อาจารย์ที่ปรึกษาผู้รับผิดชอบโครงการ	8 คน
นิสิตที่ปฏิบัติงาน	49 คน
นิสิตที่ร่วมงาน	60 คน

ชาวสารราคาถูก

ฝ่ายกิจการนิสิตได้อำนวยความสะดวกให้แก่ อาจารย์ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย โดยจัดจำหน่ายชาวสารอย่างดี ราคาถุงละ 40 บาท ที่ห้อง อน.14

พัฒนามหาวิทยาลัย

ฝ่ายกิจการนิสิตโดย ชมรมอาสาพัฒนาชนบท ชมรมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และองค์การนิสิต มศว บางเขน จะจัดให้มีการพัฒนามหาวิทยาลัยขึ้น ในวันที่ 5-8 และ 15 มกราคม 2527 เพื่อปรับปรุงสถานที่พักนอนนิสิต และปรับปรุงกระดานดำตามคณะต่าง ๆ โดยได้รับงบประมาณสนับสนุนจากทบวงมหาวิทยาลัยเป็นจำนวนเงิน 20,000 บาท (สองหมื่นบาทถ้วน) โครงการนี้มีอาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตผู้รับผิดชอบโครงการ ดังนี้

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ

1. ผู้ช่วยรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต
2. รองคณบดีคณะสังคมศาสตร์
3. รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์
4. รองคณบดีคณะมนุษยศาสตร์
5. รองคณบดีคณะวิทยาศาสตร์
6. หัวหน้าฝ่ายบำเพ็ญสาธารณประโยชน์
7. อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
8. อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมอาสาพัฒนาชนบท

นิสิตผู้รับผิดชอบโครงการ

1. นายไพโรจน์	ลิวสกุล	
2. นายพงษ์ศักดิ์	จันทร์ศรีนวล	(หัวหน้าฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์)
3. นายบรรลุ	โตแก่น	(ประธานชมรมอาสาพัฒนาชนบท)
4. นางสาวสุปรียา	สุชูเกษม	(ประธานชมรมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ)

ปาฐกถาธรรม

ชมรมศาสนาและวัฒนธรรมไทย จัดให้มีการปาฐกถาธรรม โดย นายแพทย์ชินโอสถ หัสบำเรอ ในวันพฤหัสบดีที่ 15 ธันวาคม 2526 ณ ห้อง เวลา 14.00 น.

ศึกษาและปฏิบัติธรรม

ชมรมศาสนาและวัฒนธรรมไทย จัดให้มีการศึกษาและปฏิบัติธรรมการสอน โมกขพลาราม อ.ไชยา จ.สุราษฎร์ธานี ในวันที่ 9-12 กุมภาพันธ์ 2527 อาจารย์ และนิสิตที่สนใจให้ติดต่อสมัครได้ที่ อาจารย์ทิพา เทพอักษรพงศ์ ภายในวันที่ 5 มกราคม 2527 ในเวลาราชการ

ทุนการศึกษา

งานทุนการศึกษา ฝ่ายกิจการนิสิต ได้มีกรรมการทุนการศึกษานิสิตชุดใหม่ เพื่อปฏิบัติหน้าที่แทน กรรมการชุดเก่า ตั้งแต่วันที่ 7 ธันวาคม 2526 เป็นต้นไป
ควมรายนามดังนี้

1.	นายชัยโรจน์	ชัยอินคำ	ประธานกรรมการ
2.	นายครรชิต	พงศ์ชนอนันต์	กรรมการ
3.	นางสมบุญ	อุปัทม์ภัก	กรรมการ
4.	นายอนุสรณ์	อรรณศิริ	กรรมการ
5.	นางอุไรวรรณ	สินสวัสดิ์	กรรมการ
6.	นางณชนันสิน	ดิสถาพร	กรรมการ
7.	นางปรีญา	พินชุพันธ์	กรรมการ
8.	นายวิโรจน์	เอ็งสุโสภณ	กรรมการ
9.	นายบรรจบ	เนียมมณี	กรรมการ
10.	นางสาวเชียรจิต	วรกานตศิริ	กรรมการ

คณะศึกษาศาสตร์
คณะศึกษาศาสตร์

โครงการผลิตสื่อการสอนระดับประถมศึกษา

ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา ร่วมกับ มูลนิธิหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ จัดทำโครงการผลิตสื่อการสอนขึ้น เพื่อจัดหาวัสดุอุปกรณ์ให้ผลิตได้ทันที่แก่การผลิตสื่อการสอน และเมื่อผลิตเสร็จเรียบร้อยแล้วจะนำมอบให้มูลนิธินำไปให้โรงเรียนไทยรัฐวิทยา สำหรับใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนต่อไป จำนวนโรงเรียนในโครงการนี้ กำหนดไว้ 25 โรงเรียน ซึ่งเป็นโรงเรียนในชนบทกระจายอยู่ทั่วทุกภาค สื่อการสอนที่ผลิต ได้แก่ กระดานคำนวณได้ แผ่นป้ายผ้าสาธิต กระเป๋านั่ง แผ่นป้ายไฟฟ้า ภาพนิ่ง ป้ายนิเทศสำเร็จรูป สไลด์ประกอบเสียง เป็นต้น ระยะเวลาดำเนินการ ในช่วง มกราคม - พฤษภาคม 2527 รวม 5 เดือน ใช้งบประมาณ 34,002 บาท ซึ่งในช่วงแรก ทางมูลนิธิได้จัดสรรเงินสำหรับซื้อวัสดุอุปกรณ์ให้แล้ว จำนวน 18,000 บาท โครงการนี้มี ดร.วิชัย ทิสสระ ดร.อรพินธุ์ ประสิทธิ์รัตน์ นายสมบุญ วรพงษ์ (เลขานุการมูลนิธิหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ) เป็นที่ปรึกษา และ อาจารย์บุญเกื้อ ควรหาเวช หัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา เป็นหัวหน้าโครงการ

อนึ่ง เมื่อวันที่ 27 ธันวาคม ศกนี้ อาจารย์บุญเกื้อ ควรหาเวช ได้นำตัวอย่างสื่อการสอนที่ผลิตผลิตขึ้น ไปให้ครูใหญ่ของโรงเรียนไทยรัฐวิทยาที่มูลนิธิหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และได้ชี้แจงรายละเอียดของโครงการให้ฟังด้วย ปรากฏว่าได้รับความสนใจและพอใจมาก และในวันนั้น อาจารย์มนตรี แย้มกสิกร หัวหน้าโครงการผลิตสื่อการสอนสำหรับโรงเรียนก้นดง มศว สงขลา โครงการพระราชดำริของสมเด็จพระเทพฯ ได้มีโอกาสเข้าร่วมแนะนำโครงการและเสนอความคิดเห็นด้วย ซึ่งคาดว่าจะทำทางร่วมมือประสานงานกัน โดยเฉพาะทางด้านการผลิตชุดการสอนซึ่งขณะนี้ทาง มศว สงขลา ได้ผลิตต้นแบบเอาไว้หลายชุดแล้ว

บรรยายพิเศษ "ปัญหาเกี่ยวกับเทคโนโลยีทางการศึกษา"

อาจารย์กุล อีสกุลย์ ได้รับเชิญจากนิสิตภาคสมทบวิชาเอกเทคโนโลยีทางการศึกษา มศว ประสานมิตร. ไปบรรยายเรื่อง "ปัญหาเกี่ยวกับเทคโนโลยีทางการศึกษา" ในการเรียนวิชาการสัมมนาที่ มศว ประสานมิตร ในวันที่ 3 มกราคม 2527

เทคโนโลยีชั้นเขาใหญ่

ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา ได้นำนิสิตและนิสิตภาคสมทบวิชาเอก-โท เทคโนโลยี จำนวน ประมาณ 50 คน ไปทัศนศึกษาที่เขาใหญ่ เมื่อวันที่ 10-11 ธันวาคม 2526 เพื่อให้ นิสิตนิสิตภาคสมทบได้ มีโอกาสทำความรู้จักแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และฝึกทักษะการถ่ายภาพด้วย โดยมีอาจารย์ บุญเกื้อ ควรหาเวช และ อาจารย์ยุกุล อีสกุลย์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุม

ในคืนวันที่ 10 ธันวาคม 2526 เวลาประมาณ 02.00-04.00 น. ปรากฏว่ามีช้างป่าบุกเข้ามาในบริเวณที่พัก ที่มากล้วยไม้ ทำลายเตนท์ของคณะอื่นไป 3 เตนท์ เป็นที่น่าตื่นเต้นมากแต่ไม่มีใครได้รับอันตราย

ขบวนการฝ่ายกิจการพิเศษ ฯ

ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษและต่างประเทศ ได้ติดต่อขอให้ อาจารย์บุญเกื้อ ควรหาเวช ไปช่วยราชการจัดทำเอกสารแผนพัฒนาห้าปีของฝ่ายกิจการพิเศษ ฯ เพื่อแจกให้แขกที่มาติดต่อเยี่ยมเยียนมหาวิทยาลัย ขณะนี้ได้จัดทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว

ฝึกงานแนะแนว

ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา ได้ส่งนิสิตวิชาโทแนะแนว จำนวน 10 คน ไปฝึกงานที่ โรงเรียนสาธิตวิทยา ตลอดจนภาคเรียนที่ 2 นี้ โดยมี อาจารย์อนุสรณ์ อรรถศิริ และอาจารย์ สมบุญ อุปลัมภ์ เป็นอาจารย์นิเทศ

สัปดาห์สวนบุคคลและชุมชน

อาจารย์เมธินี ตั้งตรงไพโรจน์ ได้เชิญ พ.อ. พญ. เพลินพิศ วัชรโรติ จากวิทยาลัยแพทยพระมงกุฎ มาบรรยายเรื่อง "ยาเสพติดให้โทษ" เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2526 และอาจารย์พิเชษฐ์ พูลเจริญ จากคณะแพทยศาสตร์ รามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล บรรยายเรื่อง "สุขภาพจิต" เมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 2526 เพื่อให้ นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่กำลังเรียนวิชา สัปดาห์สวนบุคคลและชุมชน ได้รับความรู้กว้าง-ขวางลึกซึ้งยิ่งขึ้น

คณະวิททยา ศาสตร
คณະวิททยา ศาสตร

ประชุมสัมมนาทางวิชาการ

อาจารย์คาร์ณี เจริญสุข ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิช คอนสกุล และ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิเชียร มากตุ่น เข้าร่วมสัมมนาทางวิชาการ เรื่องสัตว์ป่าเมืองไทย
ที่คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ระหว่างวันที่ 24-25 ธันวาคม 2526

อาจารย์สุชีรา ตระกูลช่าง และอาจารย์ทัศนีวรรณ สิมะสิงห์ ได้เข้า
ร่วมประชุมโภชนาการแห่งเอเชีย ครั้งที่ 4 ณ โรงแรมแอมบาสเคอร์ ระหว่างวันที่
1-4 พฤศจิกายน 2526

อาจารย์รัตนา ศรีวรรณพันธ์ ได้เข้าร่วมสัมมนาทางวิชาการชื่อเคมี
ระหว่างชาติเรื่อง " 3rd FAOB CONGRESS" ณ ร.ร.รอยัลออรัคคิด กทม. ระหว่าง
วันที่ 29 พฤศจิกายน - 2 ธันวาคม 2526

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วราภรณ์ ชัยโอกาส ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิเชียร มากตุ่น
อาจารย์สมพล มงคลพิทักษ์สุข และอาจารย์นิรมล ปิตะนีละผดิส ได้เข้าร่วมประชุม
วิชาการเรื่อง "วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ครั้งที่ 9" ระหว่างวันที่ 27-29 ตุลาคม 2526 ณ คณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ซึ่งจัดโดยสมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ สมาคมวิทยาศาสตร์
การเกษตรแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชูปถัมภ์ และสมาคมเคมี ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติและ
คณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น

รองศาสตราจารย์วิมล วิโรจน์ไตรรัตน์ และอาจารย์บรรชา รัตนวิทย์ ได้เข้าร่วมประชุม
สัมมนาทางวิชาการประจำปี ของที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย ระหว่างวันที่ 11-12 พฤศจิกายน
2526 ณ โรงแรมรามาทาวเวอร์ ถนนสีลม

คณะมนุษยศาสตร์
คณะมนุษยศาสตร์

สอนเสริมที่มหาวิทยาลัยสุโขทัย

อาจารย์สังกัดคณะมนุษยศาสตร์ที่ไปช่วยสอนเสริมให้แก่มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ชรรมาธิราช อาจารย์ปรีชา พินธุพันธ์ อาจารย์ทิพา เทพอักษรพงศ์
ผศ. สุภาวรางค์ กำเนิดเพชร ผศ. โกสุม วรรณศิลป์
อาจารย์วัลลภา ไทยจินดา

โครงการเปิดสอนหลักสูตร ศศ.บ.

มหาวิทยาลัย ไค้อนุมัติให้ คณะมนุษยศาสตร์ เปิดสอนหลักสูตร ศศ.บ.
วิชาเอกภาษาและวรรณคดีอังกฤษ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2527 เป็นต้นไปในปีแรกจะรับนิสิต
ชั้นปีที่ 1 สายศิลป์ (ภาษา) โดยผ่านการสอบคัดเลือกของทบวงมหาวิทยาลัยจำนวน 30 คน
ไปช่วยงาน

มหาวิทยาลัยไค้อนุมัติให้ อาจารย์ทัศนีย์ อ่ำสำอางค์ ไปช่วยงานของ AFS
แห่งประเทศไทยอีก 1 ปี

ยืมตัวข้าราชการ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ขอยืมตัว อาจารย์วิรัช มุณเฑียรพันธ์
ไปช่วยสอนวิชา ศิลป 342 ออกแบบ 1 ในภาคเรียนที่ 2/2526

นำนิสิตเข้าศึกษาค้นคว้า

อาจารย์เป็รื่อง เปลี่ยนสายสืบ อาจารย์พิเศษ ภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรม
ได้นำนิสิตวิชาโทศิลปศึกษา เข้าศึกษาค้นคว้างานจิตรกรรมฝาผนัง และศิลปวัตถุในค่าน
งานตกแต่ง ในภาคเรียนที่ 2/2526

0717

เอกสาร มศว.

อาจารย์พิเศษ

ภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรม ได้เชิญ อาจารย์จิตรา ทับแสง อาจารย์
สังกัดวิทยาลัยครูพระนคร มาช่วยสอนวิชา ปรัช 111 พุทธศาสตร์ ในภาคเรียนที่ 2/2526

มาช่วยสอน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์หวน พันธุ์พันธ์ จากภาควิชาบริหารการศึกษา ได้มา
ช่วยสอนวิชา กศ. 462 การสอนวิชาโทศิลปศึกษา ให้แก่ภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรม
ทุกวันพุธ ตลอดภาคเรียนที่ 2/2526

ทัศนศึกษานอกสถานที่

1. อาจารย์ประพันธ์ ศรีสุตา ได้นำนิสิตวิชาโทศิลปศึกษา เดินทางไปชม
นิทรรศการศิลปกรรมแห่งชาติ ณ หอศิลป์ วังท่าพระ วันพฤหัสบดีที่ 4 สิงหาคม 2526

2. ภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรม นำนิสิตไปชมลักษณะสถาปัตยกรรมไทยสมัย
สุโขทัยในบริเวณอำเภอศรีสัชนาลัย อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยเมืองเก่า และใน
จังหวัดกำแพงเพชร ระหว่างวันที่ 9-11 กันยายน 2526 มีอาจารย์ผู้ควบคุมดังนี้

1. อาจารย์วิรัช มุณยรัตพันธ์
2. อาจารย์ประพันธ์ ศรีสุตา

ดูงาน

อาจารย์สุจิตรา นิลสุวรรณโสมิต นำนิสิตวิชาโทบรรณารักษ์ เข้าศึกษา
วิชาการเข้าเล่มหนังสือและเอกสารต่าง ๆ ณ สำนักหอสมุดกลาง มศว ประสานมิตร
ในวันที่ 1 กันยายน 2526 และวันที่ 8 กันยายน 2526

ข้าราชการใหม่

มหาวิทยาลัยโคมบรรจุนายหนูจันทร์ นามอนตา ตำแหน่งนายช่างเทคนิค 2 ประจำห้องปฏิบัติการทางภาษา ของภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ ตั้งแต่วันที่ 25 ตุลาคม 2526

ประชุมเชิงปฏิบัติการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์โกสุม วรรณคิดง เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง "การปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนภาษาของนักศึกษาไทยโดยใช้ทักษะในการเรียนเป็นสื่อการสอน" ในวันที่ 24 ตุลาคม 2526 ณ ห้องประชุมสารนิเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เข้าร่วมประชุมและเสนอผลงาน

อาจารย์เกษมศรี วงศ์เดิศจิวิทย์ เข้าร่วมประชุมและเสนอผลงานทางวิชาการแบบซินโพเซียม ด้านภาษาและภาษาศาสตร์ ภายในวันที่ 12-14 มกราคม 2527 ณ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ช่วยงานราชการฝ่ายกิจการพิเศษและต่างประเทศ

อาจารย์วัลลภา ไทยจินดา ไปช่วยงานราชการฝ่ายกิจการพิเศษและต่างประเทศ สัปดาห์ละ 2 วัน เริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม 2526 เป็นต้นไป

ประชุมสัมมนา

รองศาสตราจารย์ประจักษ์ ปรากฏพิทยากร เข้าร่วมประชุมสัมมนา 700 ปี
ลายสือไทพุทธศักราช 2526 เรื่องไตรภูมิพระร่วง ณ ห้องประชุมกองทอสมุทแห่งชาติ
ระหว่างวันที่ 19-21 ธันวาคม 2526

กรรมการทุนการศึกษา

คณะมนตรี ได้แต่งตั้งให้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์โกสุม วรณคิลก และ
อาจารย์วิโรจน์ เอ็งสุโสภณ เป็นกรรมการทุนการศึกษานิสิต ประจำคณะมนุษยศาสตร์

คณະสังคมาศตวรรษ
คณະสังคมาศตวรรษ

อาจารย์เข้าร่วมประชุมสัมมนาทางวิชาการ

นายวิเศษ วิเชียร และ นายเจริญ โชไชย ได้เข้าร่วมประชุมสัมมนาทางวิชาการประจำปี 2526 ของที่ประชุมอธิการบดีฯ เรื่อง "การพัฒนามหาวิทยาลัยในสภาวะการณปัจจุบัน" เมื่อวันที่ 11-12 พฤศจิกายน 2526 ณ โรงแรมรามาทาวเวอร์ สีสลม

อาจารย์เข้าร่วมการประชุมทางวิชาการ

น.ส.สุรภี เปลี่ยนอนุกุล ภาควิชาภูมิศาสตร์ เข้าร่วมประชุมทางวิชาการเรื่อง 'Third Meeting of the Working Group on Geomorphology of River and Coastal Plains' จัดโดยภาควิชาธรณีวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 11-17 ธันวาคม 2526

อาจารย์เข้ารับการอบรม

ผศ.อาภรณ์ จำปาทอง ภาควิชาประวัติศาสตร์ เข้ารับการฝึกอบรม "นักวิจัยทางสังคมศาสตร์" รุ่นที่ 25 ระหว่าง 28 พฤศจิกายน 2526 - 12 เมษายน 2527 ณ สภาวิจัยแห่งชาติ บางเขน

อาจารย์ไปช่วยสอน

ผศ.สุภาวดี มิตรสมหวัง ภาควิชาสังคมวิทยา ไปช่วยสอนวิชาสังคม 101 สังคมวิทยาเบื้องต้น ให้แก่ มศว ประสานมิตร ตลอดภาคเรียนที่ 2/2526 ในวันพฤหัสบดี เวลา 10.00 - 12.00 น.

ค ร. ท ร ง ศ ก คี
พูดอะไร ? ไวท์ บางเขน

พิธีกร : ท่านอธิการบดี, รองอธิการบดี, และคณาจารย์ที่เคารพ วันนี้เรา
ชาว มศว บางเขน ได้รับเกียรติอย่างสูงจากท่านอธิการบดี รองศาสตราจารย์
ดร.ทรงศักดิ์ ศรีกาพิสินธุ์ และรองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร.เฉลิมวงศ์ วัชรสุนทร ที่ได้กรุณามาเยี่ยม มศว บางเขน ของเรา ครั้งนี้รู้สึก
เป็นครั้งแรกของการมาเยี่ยม ของท่านอธิการและท่านรองอธิการ ทาง มศว บางเขน
มีความรู้สึกยินดีต้อนรับเป็นอย่างยิ่ง ในการมาเยี่ยมของท่านอธิการบดีในคราวนี้
ท่านได้กรุณาให้เวลาที่จะมาพูดคุยกับคณาจารย์ของเราในเรื่องที่เกี่ยวกับอนาคตของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานการณ์ของ มศว บางเขนว่า
ต่อไปข้างหน้าจะเป็นอย่างไรกันแน่ เรื่องนี้ผมคิดว่าอาจารย์คงจะได้ชาวอาจจะ
เป็น
ชาวดีของ มศว บางเขนแน่ โอกาสนี้ผมขอเรียนเชิญท่านอธิการบดีครับ

อธิการบดี : ขอขอบคุณครับ ท่านรองอธิการบดี และท่านคณาจารย์ ที่เคารพ ผมรู้สึก
 มีความยินดีที่ได้มาเยี่ยม มศว บางเขนในวันนี้ แม้ว่าครั้งนี้จะไม่ใช่วินิจฉัยครั้งแรกที่ผมมาที่นี่
 แต่ครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่มาในฐานะอธิการบดี ซึ่งท่านทั้งหลายอาจจะให้ผมพูดคุยในฐานะ
 อธิการบดี ผมตั้งใจว่าในระยะนี้จะพยายามไปเยี่ยมวิทยาเขตต่าง ๆ และไปพูดคุย
 กับคณาจารย์และนิสิต ครั้งแรกนี้กว่าจะมีนิสิตมาด้วย ก็ไม่ค่อยเห็นจะมีคน ท่านรอง
 อธิการก็บอกว่าเอาไว้คนละครั้งก็แล้วกัน ผมขอเรียนให้ทราบว่าผมจะเป็นผู้รักษา
 ราชการแทนอธิการบดีมาตั้งแต่วันที่ 26 มกราคมก็ตาม ซึ่งขณะนั้นท่านศาสตราจารย์
 ดร.พนัส ท่านรักษาราชการอธิการบดี ท่านก็ได้มอบให้ผมซึ่งรักษาราชการแทนรองอธิการบดี
 ฝ่ายวิชาการ เป็นผู้รักษาราชการแทนท่าน จนกระทั่งเมื่อวันที่ 28 มีนาคม
 สภามหาวิทยาลัยจึงมีมติแต่งตั้งให้ผมดำรงตำแหน่งอธิการบดี แต่ทว่าก็ยังไม่มีการ
 ราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ผมก็ยังรักษาราชการอยู่นั่นเอง เพราะฉะนั้น
 ตำแหน่งของผมก็เป็นตำแหน่งชั่วคราวที่สุดในชีวิต ซึ่งก็ยังไม่เห็นตำแหน่งไหนจะยาวเท่า
 ตำแหน่งของผมในตอนนั้น ในตอนนี้ผมรักษาราชการแทนรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
 เพราะผมหมดตำแหน่งไปแล้ว สภามหาวิทยาลัยก็ให้รักษาราชการแทนรองอธิการบดี
 ฝ่ายวิชาการ และก็ทำหน้าที่รักษาราชการแทนผู้รักษาราชการแทนอธิการบดี ผมก็ไป
 ปรึกษา ก.พ., กม. ก็ให้เขียนว่าให้เขียนรักษาสองราชการก็แล้วกัน จนกระทั่ง
 วันที่ 17 พฤษภาคม จึงได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ผมดำรง
 ตำแหน่งอธิการบดี ผมก็ไม่ทราบว่าทำไมเป็นวันที่ 17 คือปกติมักจะย้อนหลังไปวันที่
 สภามหาวิทยาลัยอนุมัติ สภามหาวิทยาลัยอนุมัติ วันที่ 18 มีนาคม แต่โปรดเกล้าฯ
 ให้เป็นอธิการบดีเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม หรืออาจจะเข้าใจว่า วันที่ 17 เป็นวัน
 โรงเรียนเปิดกระมัง ท่านองคมนตรีอาจจะเข้าใจว่าโรงเรียนเปิดวันที่ 17 เออวันที่
 17 ก็แล้วกัน จึงทุนเกล้าฯทุนกระหม่อม จึงโปรดเกล้าฯ ๑๗ วันที่ 17 ที่จริงของเรา
 ไม่ได้เปิดวันที่ 17 แต่อย่างไรไม่ทราบเหมือนถูกหวยลอตเตอรี่ คือวันที่ 17 พฤษภาคม
 นั้นเอง มีหมายจากศาลแพ่งเรียกตัวอธิการบดีไปที่ศาลในฐานะที่เป็นอธิการบดี เขา
 บอกว่าเขา รอมานานแล้วเมื่อไรจะมีอธิการบดีตัวจริงสักที หลังจากนั้นไม่กี่วันก็มีแพ้ม

มาให้ผมเสนอเซ็นตัดเงินเดือนข้าราชการสามคนด้วยกัน หลังจากนั้นก็เซ็นคำสั่งเลื่อน
 รองศาสตราจารย์ให้เป็นศาสตราจารย์ตามสิบสองท่านขึ้นจากอันดับ 6 เป็นอันดับ 7
 และเซ็นจากผู้ช่วยศาสตราจารย์อันดับ 5 เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์อันดับ 6 อีก 135 คน
 หลังจากนั้นก็เดินทางไปประเทศจีน ได้ไปดูงานการศึกษาทุกระดับ กลับจากเมืองจีน
 วันที่ 24 3 กุมภาพันธ์ ได้รับรายงานจากเลขาธิการบอกว่ามีหมายศาลให้ไปศาล
 ทันที ไปศาลก็เรื่องเกี่ยวกับพวกเรา เรื่องไปฟ้องเรียกผู้ที่ไม่ใช่ทุนคืน ส่วนใหญ่
 เป็นข้าราชการผู้หญิงทั้งนั้นไปศึกษาต่อเมืองนอกแล้วก็หายไปเลย เราก็ต้องไปฟ้องเรียก
 ทุนคืน ฟ้องผู้ประกัน เราแพ้คดีมาหนึ่งราย คือคดีฟ้องผู้ค้ำประกัน ผู้ค้ำประกันบอกไม่ได้
 ค้ำประกัน ฉายเซ็นอันนั้นไม่ใช่ฉายเซ็นของเขา นั่นก็เป็นผลงานที่แล่วมาในระยะเวลา
 1 เดือนในส่วนตัวของผมในฐานะอธิการบดี ในความคิดของผม คิดทั้งในระบบ Macro
 และระบบ Micro ระบบ Macro คือระบบการบริหารมหาวิทยาลัยโดยทั่วไปผมรู้สึกว่
 ระบบการบริหารมหาวิทยาลัยในขณะนี้ มีความคล่องตัวน้อยเหลือเกิน มีหลายอย่างที่ไม่
 คล่องตัว มีหลายอย่างที่ขัดความเจริญ หรือมีหลายอย่างที่ไม่สอดคล้องกับสิ่งที่จะต้องเป็น
 ไป มันต้องแก้ระบบบางอย่าง ๆ ที่เห็นชัดกันอยู่ในขณะนี้คือว่า พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
 ในขณะนี้ทุกมหาวิทยาลัยมีอำนาจมีสิทธิ มีอะไรเด็ดขาดทุกอย่างในสภามหาวิทยาลัยจะ
 แต่งตั้งศาสตราจารย์, รองศาสตราจารย์, จะออกระเบียบการเงิน ฯลฯ ทุกอย่างอยู่
 ที่สภามหาวิทยาลัย แต่จริง ๆ แล้วไม่ใช่อย่างนั้น ยังมีกฎหมายอื่นมาครอบอีก ที่
 จริงกฎหมายในมหาวิทยาลัยพูดไว้ชัด ทรัพย์สิน ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ อาจจะทำเรื่อง
 รายได้ เอาจริง ๆ ไม่ได้ มีที่ดินอยู่จะเอาไปทำประโยชน์ก็ต้องไปให้กระทรวงการคลัง
 อนุมัติเงินที่ได้มาจะต้องเอาไปเข้าราชพัสดุ ทั้ง ๆ ที่คนเขายกให้ที่ดินพันไร่เพื่อผล
 ประโยชน์ของมหาวิทยาลัยพูดอย่างนี้จริง ๆ ทำจริง ๆ ไม่ได้ ผมคิดว่ามันต้องแก้กฎหมาย
 ว่าอย่าให้กฎหมายอื่นมาครอบกฎหมายของมหาวิทยาลัย ซึ่งขณะนี้ผมก็เป็นคณะกรรมการ
 ปรับปรุงโครงสร้างมหาวิทยาลัยในอนาคต เราก็นึกถึงในเรื่องนี้อยู่เหมือนกันว่าอะไร
 ทุกอย่างมันควรจะสิ้นสุดที่สภามหาวิทยาลัยและไมควรมีกฎหมายอื่นมาครอบ ไม่ควร

จะมีกฎหมายอื่นมาใช้อำนาจเหนือ ขณะนี้ก็มีคืออยู่เหมือนกันว่าพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
กับพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน อะไรจะใหญ่กว่ากัน ต่างก็เป็นพระราชบัญญัติ
ขณะนี้เรื่องเข้าคณะรัฐมนตรียังไม่กล้าตัดสินใจ ท่านนายกก็ไม่ตัดสินใจ คือมหาวิทยาลัยก็ออก
ระเบียบเขามีเงินมาก เขาออกระเบียบให้พัฒนา มันก็เลยขัดกันต่างคนต่างก็สู้กันเรื่อง
นี้คณะรัฐมนตรีก็ต้องตัดสินใจ อย่างไรก็ตามคณะกรรมการพัฒนาระบบมหาวิทยาลัยก็ยังคงคิด
อยู่ว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มันควรจะสิ้นสุดที่มหาวิทยาลัย ผมคิดว่ามหาวิทยาลัยไหนก็ตามจะ
มาหวังพึ่งงบประมาณอย่างเดี๋ยวกงไม่ได้ เพราะว่ารัฐจะเอาเงินที่ไหนมาให้ มันคงจะ
ต้องออกมาในรูปแบบที่เราสามารถที่จะหารายได้ของเราเอง ยกตัวอย่างที่บางแสนซัมเมอร์
สองเดือนหาเงินจากห้องพักถึงสองแสน สองหอเท่านั้นเอง ผมคิดว่าต่อไปบางแสนรับทำ
Training รับทำสัมมนา แทนที่จะเปิดสองหอเปิดอีกสองหอเป็นสี่หอ เปิดสิบหอได้ล้าน
มันน่าจะมีสิทธิ หรืออย่างที่มาหาสารครามก็มีที่มีทางที่บาง เช่นก็มีที่มีทางที่พิษณุโลกก็มีที่มี
ทางมันน่าจะมีผลประโยชน์ หรือแม้แต่อาจารย์ของมหาวิทยาลัยทำ Research ทำ
วิจัย ทำในนามมหาวิทยาลัยเงินก็เข้าอีกแล้ว คราวนี้ที่มหาวิทยาลัยไม่มีลักษณะ
Business บ้าง หรือมีความคล่องตัวในการหาเงินหา**ของบ้าง**จะไม่คล่องตัวจะไปไม่
รอด มีแห่งเดียวที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเพราะว่าในพระราชดำริสของรัชกาลที่ 5
บอกไว้เลยว่าที่ดินดินแดนดินนี้มอบไว้ให้แก่วุฒิสภาเพื่อหาผลประโยชน์เพื่อพัฒนา
มหาวิทยาลัยบ่งไว้ชัด ที่จุฬาได้สามร้อยล้านจากมาบุญครอง จากสยามเซ็นเตอร์ ตอนนี้
เกิดปัญหาแล้ว ขอนแก่นมีที่ 5 พันไร่ ของสงขลามีที่ 1,000 ไร่ ของเราก็มี่ 1,000 ไร่
เหมือนกัน จะหาผลประโยชน์อะไรก็ไม่ได้ เราอ้างจุฬาทำไม่ได้ เขาว่าจุฬาพระราช
บัญญัติเป็นกฎหมาย ผมจึงคิดว่าระบบมหาวิทยาลัยไม่คล่องตัว ผมจะเดินทางไปไหน
ต้องขออนุญาตท่านปลัดทบวง ผิดทั้งนั้น ถ้าว่ากันแล้ว ดองคิคุรองอธิการบดีอยู่ตั้ง 8 แห่ง
อธิการบดีสงขลาจะเดินทางไปจังหวัดปัตตานี ต้องขออนุมัติทบวง อะไรหลาย ๆ อย่าง
คูลแล้วมันขัด เพราะฉะนั้นผมคิดว่าความคล่องตัวของเรายังมีน้อยโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ทำอย่างไรมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นแหล่งวิชาการ เป็นชุมทางวิชาการที่จะให้บริการทางวิชาการ
ทั้งหลายมันน่าจะเป็นผลสะท้อนมาที่เราสามารถที่จะ Run Business อะไรได้บ้าง

นั่นก็เป็นความคิดในระบบ Macro ผมก็เป็นคณะกรรมการในชุดนี้ อยู่ ของเราก็กังไม่
 เทาพระจอมเกล้าฯ พระจอมเกล้าฯ ยิ่งหนักเงินทองมหาศาลเขาหาได้ ที่จุฬาเงิน
 ทองเขาเข้ามา ๆ ของสุโขทัยกำลังสู้กับกระทรวงการคลังต้องรอให้คณะรัฐมนตรี
 ตัดสินให้กับสุโขทัย ถ้าเด็กลงมาอีกถ้าคิดในระบบ Micro คือในระบบของมหาวิทยาลัย
 ของเราเองที่ผมคิดอันหนึ่งคือควรที่จะมีการปรับปรุงพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัย
 ของเรา เพราะว่าพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยของเรายังมีจุดอ่อนหลายประการที่ควร
 จะแก้ไข เช่น Structure ของสภามหาวิทยาลัยมีคนบนกันมากกว่า Structure
 นี้มีผู้บริหารกันมากอาจารย์ไม่มี ในเมื่อไม่มีอาจารย์อยู่ในนั้นมีแต่ผู้บริหาร เมื่อจะตัดสินใจ
 อะไรขึ้นมาก็ต้องมีอาจารย์ไปแวะอยู่ด้วยเพื่อให้มีส่วน ถ้าหากให้ Structure สูงสุด
 ซึ่งเป็นองค์กรสูงสุดมีให้มันครบเลยตรงนั้นก็ตัดสินใจกันได้คงไม่มีเสียงมาว่าอะไร ที่จุฬา
 เขาทำเป็นสามเสา มีอาจารย์เสาหนึ่ง 7 คน ผู้บริหาร 7 คน ผู้ทรงคุณวุฒิ 7 คน
 21 คน ก็ตัดสินใจกันได้ อันนี้เป็นความคิดของผมได้ตั้งกรรมการที่จะ Follow up ที่จะ
 บริหารพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยของเรา นอกจากนี้ อย่างเช่น คำว่า "วิทยาเขต"
 ก็ไม่มีในพระราชบัญญัติของเรา เมื่อวิทยาเขตในพระราชบัญญัติของเราไม่มีวิทยาเขต
 มันก็ลอย ๆ อยู่เฉย ๆ เมื่อลอย ๆ อยู่เฉย ๆ ก็ไม่รู้ว่าจะมีฐานะอะไร งานของ
 วิทยาเขตในขณะนี้ทุกแห่งทำตามอำนาจที่อธิการบดีมอบหมาย ภารกิจบดมีสิทธิจะมอบก็
 ได้ ถ้าไม่มอบก็ไม่มีอำนาจที่จะทำอะไร มันไม่มีบ่งไว้ว่านี่คณะนี้คือวิทยาเขตอันนี้ไม่ได้
 บ่งไว้เลย ไม่มีอำนาจที่จะตัดสินใจอะไร ครั้งหลังสุดจะมอบอำนาจลงโทษไม่เอาทั้งนั้น
 ที่จะเซ็นตัดเงินเดือน ไม่เห็นมีใครเอา ฉะนั้นถ้าหากร่างพระราชบัญญัติออกมาใครเป็น
 รองอธิการบดีไม่เอาไม่ได้อำนาจบ่งไว้อย่างนั้น ฉะนั้น Structure มันก็ลอย ๆ ใน
 พระราชบัญญัติเก่า ๆ ที่เรามีลอย ๆ มันก็ไม่ทำให้วิทยาเขตสามารถที่จะพัฒนาอะไร
 ขึ้นมาได้ที่จะเจริญเติบโตขึ้นมาได้ คณะก็มีขึ้นมาไม่ได้ อะไรก็มีขึ้นมาไม่ได้ เพราะคณะ
 ก็มีได้แห่งเดียว คือคณะศึกษาศาสตร์ก็มีแห่งเดียว คณะมนุษยศาสตร์ก็มีแห่งเดียว ฯลฯ
 ผมก็บอกว่า Point นี้ควรจะมีการแก้ไขให้คำว่าวิทยาเขตเป็นรูปเป็นร่างเป็น Structure
 และควรที่จะเป็น Structure ที่จะเจริญเติบโตต่อไปในอนาคตให้เหมือนมหาวิทยาลัย

เล็ก ๆ อยู่ในนั้น ถ้าไปอึดอยู่อย่างนี้จะไปไหนก็ไม่ได้ อีกหน่อยเงินเดือนท่านก็เพิ่มขึ้น อีกหน่อยตำแหน่งก็เต็ม คนยัดก็เต็มไม่ได้ หัวหน้าภาคก็เต็มไม่ได้มีภาคเดียว ผมคิดว่า มันควรจะได้มีการปรับปรุงพระราชบัญญัติ ขณะนี้ก็มีหลายแห่งที่กำลังปรับปรุงพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยที่มีหลายวิทยาเขต พระจอมเกล้าฯ ก็กำลังปรับปรุงอยู่ แต่พระจอมเกล้าฯ ขณะนี้ปรับปรุงไปก็ยังคงติดขัดคือเปิดฉากก็เป็นสามมหาวิทยาลัย พอไปถึงงบประมาณเขาก็ไม่ยอม กฎฎีกาเป็น 3 กรมเลย คือร่างที่เดียวเป็น 3 กรม ของเราทำอย่างไรให้เป็นกรมเดียวทำอย่างไรให้เห็นช่องทาง เช่น กำหนดให้วิทยาเขตมีคณะมีสถาบัน พร้อมทั้งจะเป็นอะไรก็เป็นไป ที่ประชุมคณะกรรมการบริหารก็กำลังพิจารณาอยู่ และจะประชุมต่อไปอีกครั้งในวันที่ 27 เดือนหน้า เสร็จจากนั้นจะนำเสนอสภามหาวิทยาลัย เมื่อวานนี้ก็มีคำถาม ผมเชิญศิษย์เก่าที่เป็นรัฐมนตรีกับศิษย์ที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเราสำรวจแล้ว มี 21 คน ศิษย์เก่า กศ.บ. เป็นรัฐมนตรี 1 คน รัฐมนตรีช่วยกระทรวงศึกษาธิการเป็นวุฒิสมาชิก 2 คน เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 19 คน ขึ้นเวทีพูดเรื่องบทบาทศิษย์เก่าที่เป็นนักการเมืองในการที่จะพัฒนามหาวิทยาลัยได้อย่างไร มีผู้ถามว่าทำอย่างไรพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยจึงจะผ่านได้เร็ว คุณสัมพันธ์ ทองสมัคร บอกว่า ถ้าจะทำให้เร็วควรเสนอผ่านรัฐบาล ให้เป็นร่างของรัฐบาล หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยก็ต้องเสนอไปที่รัฐมนตรีทบวง รัฐมนตรีทบวงก็เอาเข้าคณะรัฐมนตรี แต่ผมเคยคุยกับรัฐมนตรีทบวง ท่านก็บอกถ้าจะให้เร็วต้องเสนอทุกทาง เอร่างนี้ให้ฝ่ายค้านเสนอม่าง เอร่างนี้ให้ฝ่ายรัฐบาลสนับสนุนสัก 3-4 ฉบับ เสนอเข้าไปพร้อมกันจะได้ลงมติรับหลักการเลย อันนั้นก็เป็นเรื่องปรับปรุงพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอีกอันหนึ่งคือ มหาวิทยาลัยเราคุณค่อนข้างจะมีความชำนาญในการสรรหาผู้บริหาร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความชำนาญในการสอบคัดเลือก ทางทบวงเลยเอาผมไปเป็นกรรมการสอบคัดเลือกของทบวงปีหน้า อีกเรื่องหนึ่ง คือเขากำลังดู Model ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพราะขณะนี้ ขอนแก่นยังหาอธิการบดีไม่ได้ว่างมาปีแล้ว ของเรากำลังอยู่ระหว่างการพัฒนาการสรรหาซึ่งปีนี้จะเป็นการสรรหาผู้บริหารครั้งยิ่งใหญ่ที่สุดของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จะมีการสรรหาผู้บริหารถึง 11 คน เดือนหน้า 2 คน เดือนตุลาอีก 9 คน เดือนมกร้า
อีก 2 คน คอมบตีเกือบหมด รองอธิการบดีหมดเลย ตอนนี้กำลังมองหา Model เมื่อ
ครั้งที่แล้ว Model ของเรายังไม่สมบูรณ์ ระยะเวลาที่เราคงจะมีงานทำคือ การสรรหา
รองอธิการบดี 7 ท่าน การสรรหาคณบดี 4 ท่าน การสรรหาผู้อำนวยการ 2 ท่าน ตอน
นี้กำลังมองคุณ เรื่องนี้ผมเสนอในที่ประชุมอธิการบดี ผมเสนอว่า ระดับชาติควรจะมี
Model เสียบ้าง ในการสรรหาอธิการบดี ท่านรัฐมนตรีก็บอกว่าอันนี้ก็น่าคิด ท่านจะได้
ลองนำเสนอต่อไป ราคาค่าแห่งขณะนี้ Movement จะเปลี่ยนเป็นอย่างอื่น เพราะ
มันต้นคราวที่แล้วเกิดปัญหาคณบดีคณะเศรษฐศาสตร์มันต้นมีการโหวต 2 ฝ่าย ให้อาจารย์
และเจ้าหน้าที่โหวต และให้คณาจารย์โหวต ปรากฏว่าคนหนึ่งเสียงของอาจารย์ชนะ
เสียงของเจ้าหน้าที่แพ้ คนที่สองเสียงของอาจารย์แพ้เสียงของเจ้าหน้าที่ชนะ กลับกัน
มันต้นที่สภามหาวิทยาลัยให้ส่งคนเดี่ยวปรากฏว่าคณะกรรมการส่งสองคน สภามหาวิทยาลัย
ไม่พิจารณา คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์ก็ว่าง โหวตใหม่หาเปอร์เซ็นต์ปรากฏว่าเท่ากันอีก
อีกอย่างหนึ่งที่คิด คือเรื่องหนึ่งการปรับปรุงพระราชบัญญัติ เรื่องที่สองคิดว่าในช่วงนี้
เกี่ยวกับ Model ในการสรรหาที่จะพัฒนา อันที่สามคือการขยายการศึกษาในระดับสูง
บางคนมีความเข้าใจผิดคือ เวลาที่มีการสอบคัดเลือกนิสิตในระดับสูง ปริญญาโท-
ปริญญาเอก เวลาคัดลिनผลออกมาทุกทีก็ได้คนน้อย เขาบอกไหนมีนโยบายขยายไม่เห็นขยาย
คัดลिनที่ไรก็ได้ 2 คน 3 คน เหมือนเดิม ผมจะขอกราบเรียนว่าขณะนี้ถ้าดูตามแผนพัฒนา
การผลิตบัณฑิตในระดับสูงของเรายังต่ำกว่าแผนอยู่ หลักสูตรปริญญาโทของเราในขณะนี้
ที่จริงเรามี 26 หลักสูตร แต่เราเปิดได้เพียง 23 หลักสูตร ยังเปิดไม่ได้อีก 3 หลักสูตร
ซึ่งเคยเปิดนั้นไม่เปิดแล้ว ถ้าเปิด 3 หลักสูตร เรามีอาจารย์สอนไม่พอ อย่างจิตวิทยา
เรามี 4 หลักสูตร มีหลักสูตรจิตวิทยาการศึกษา จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาสังคม
จิตวิทยาทดลอง เราเปิดได้อันเดียว บางที่เราเปิดจิตวิทยาการศึกษา บางที่เราเปิด
จิตวิทยาทดลอง เรายังถอยหลังอยู่ 3 หลักสูตร และยังมีอีก 3 หลักสูตรพร้อมที่จะเปิด
ในปีหน้า Early child of Education ศิลปศึกษา วิทยาศาสตร์ศึกษา และ
พฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ อีก 4 หลักสูตร เรายังไม่ได้เปิดอีก 7 หลักสูตร เรียกว่า

ยังต่ำกว่าแผนอยู่ หลักสูตรละ 20 คน 140 คน และในระดับปริญญาเอกก็เหมือนกัน
ในแผนที่ 5 จะต้องเปิดปริญญาเอกอีก 4 สาขา ในขณะนี้เปิดอยู่ 2 ยังเพิ่มอีก 4

คือ 1. ต้องเปิดเทคโนโลยีทางการศึกษา

2. อุดมศึกษา

3. บริหารการศึกษา

4. พฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์

เรายังต่ำกว่าแผนอยู่ เราก็น่าจะได้พัฒนาการศึกษาในระดับสูงให้คงที่ขึ้นไปอีก ที่นี้
ปัญหาเราจะพัฒนาอย่างไรการที่จะเปิดและขยายการศึกษาในระดับนี้ ส่วนในระดับ
ปริญญาตรี ถ้าสาขาใดมีความซ้ำซ้อนกับที่อื่นเราก็จะลด นอกจากสาขาใดที่อื่นยังไม่มี
การผลิต อันนี้เป็นนโยบายระดับชาติที่สภา ที่กรรมการทุกคนเขาก็เชิญผมไป อันไหน
ที่มันซ้ำซ้อนกับวิทยาลัยครู อันไหนที่มันซ้ำซ้อนกับวิชาเอก เราก็คงจะมีวิชาเอกอื่นซึ่ง
เขายังไม่มี การพัฒนาในระดับสูงนั้นจะต้องคำนึงถึงอาจารย์และสถานที่ ต้องมีการพัฒนา
อาจารย์ โดยใช้วิธีสุ่ม ใช้วิธีถามว่าจะมีปัญหาอะไรบ้างใหม่ในการ เปิดการสอนในระดับ
สูง ปริญญาโท ถ้าพูดถึงงานสอนไม่เห็นมีอาจารย์คนไหนบ่นอะไร ส่วนใหญ่อาจารย์
จะพุดมาก จะบ่นมากในเรื่องการคุมวิทยานิพนธ์ยังไม่ชำนาญยังไม่รู้เรื่อง ยังไม่ทราบ
ว่าจะทำอย่างไร อันนี้ก็จะต้องมีการสัมมนา มีการพบปะสังสรรค์เกี่ยวกับงานในระดับ
บัณฑิตศึกษา นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาอาจารย์ในการศึกษาต่อ การศึกษาต่อจะมี 2 อย่าง
ด้วยกัน 1. ศึกษาต่อเพื่อรับปริญญาสูงขึ้น ขณะนี้เรามีอาจารย์ของเราอยู่ในต่าง
ประเทศ 60 คน จากสถิติปีหนึ่งไปประมาณ 4-5 คน หรือ 10 คน ทุกวิทยาเขต แต่
ยังรู้สึกวุ่นวาย โดยเฉพาะสาขาวิชาที่กำสั่งขาดแคลน ในการศึกษาต่อในระดับสูง
เราควรที่จะเร่งรัด อันนี้ก็ยอมขึ้นอยู่กับสองอย่าง อันที่หนึ่งยอมขึ้นอยู่กับอาจารย์ด้วย
พวกอาจารย์ที่หนุ่ม ๆ สาว ๆ ทั้งหลายน่าจะเตรียมตัว อย่างน้อยภาษาอังกฤษ ควรจะ
ได้สอบไว้ ก็เป็นที่น่ายินดีว่าเมื่อเดือนที่แล้ว ท่านรองอธิการฝ่ายกิจการพิเศษและต่างประเทศ
คนใหม่ซึ่งเดินทางกลับมา และแจ้งให้รองอธิการบดีทราบ ทราบว่าในปีการศึกษา

1983-1984 เราจะได้รับทุน Assistance ship พร้อมกับโคลดค่าเล่าเรียน ยกเว้นค่าเล่าเรียนจำนวน 12 ทุน จากมหาวิทยาลัย Illinois State University ซึ่งใน 12 ทุนจะเน้นในทางศึกษาศาสตร์ 5 คน เป็นมนุษยศาสตร์ 2 ทุน เป็น Social science 5 ทุน ปีนี้เป็นปีที่จะต้องทำการคัดคน แล้วให้ไปเรียน ภาษาอังกฤษ แรกกำลังปรึกษากับท่านรองวิชาการ ซึ่งจะเป็นประธานในการคัด สำหรับ คนที่ไม่เคยไปต่างประเทศเลย TOEFL เขาลดให้ 500 อีก

โครงการหนึ่งเป็นโครงการใหญ่ของออสเตรเลีย แต่การไป Illinois ค่าเครื่องบิน เราเสียเอง แต่ทางมหาวิทยาลัยจะเสียให้ครึ่งหนึ่ง จะเสียเที่ยวกลับ ถ้าไปอยู่ที่ไหนเมื่อ ไม่เสียค่าเล่าเรียน ได้ Assistance ship เดือนละ 500 เหรียญ อยู่อย่างไทย ๆ ก็สบาย แต่ต้องช่วยงานอาจารย์สัปดาห์ละ 16 ชั่วโมง เป็นการการันตีว่าเรียนจบแน่ ๆ เป็น Assistance กว่าจะถึง 1983 ผมจะให้อาจารย์เสริมศักดิ์ เจริญวา September นี้จะเอาไปสัก 2-3 คน ถ้าไม่ได้มกราคมนี้ จะเอาไปสัก 2-3 คน ค่า เครื่องบินมหาวิทยาลัยจะช่วยเที่ยวหนึ่ง ท่านเอาไว้ออกจากกลับ ตอนที่เก็บเงิน 500 เหรียญ หยอดกระป๋องไว้จากกลับจะได้เอาเป็นค่าเครื่องบิน มีอาจารย์อีกพวกหนึ่งไม่ อยากรเรียนห่วงลูกห่วงแฟน ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ผู้ใหญสอนอยู่ในระดับสูงอยู่แล้ว พวกนี้ บอกว่าอยากจะไป Short course อยากจะไปเป็นทีม ไปแบบนี้ขณะนี้เราก็มีอยู่ 2 โครงการกับ Illinois โครงการที่ 1 เสียค่าเครื่องบินเอง เสียค่าใช้จ่ายเอง แต่ไม่เสียค่าเล่าเรียน อยู่หอพัก ถ้าไป Illinois และ Oregon ไม่ต้องเสียค่าไป Atakement คือ ไปเรียนในห้องแลปห้องคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยต้องทำเป็น โครงการใหญ่ที่จะหาเงิน เราต้องควักกระเป๋าของเราเองบ้าง แต่ละแห่งควักแห่งละ 2 หมื่น 8 แห่งก็แสนแปด ประสานมิตรอาจจะควักมากหน่อย ตั้งไว้ปีละ 2 แสน แล้วทำเป็นโครงการใหญ่เสนอสภามหาวิทยาลัยสภามหาวิทยาลัยของเราควักที่แล้ว ๆ มา หน้าที่ส่วนใหญ่คือตัดสินใจยังไม่เคยคิดเป็น Project ที่จะให้ถึงอาจารย์ ผมคิดว่า จะเขียนโครงการนี้ให้ใหญ่หน่อย ปีหนึ่งจะส่งไปสัก 30 กว่าคน 8 วิทยาเขต ส่วน โครงการเสนอสภามหาวิทยาลัยก็มีพวกอาจารย์รู้จักแหล่งเงิน ผมคิดว่าจะลองปรึกษา

สภามหาวิทยาลัยเสียที่เรื่องพัฒนาอาจารย์ อันนี้เฉพาะ Illinois โครงการใหญ่อัน
 หนึ่งที่เรากำลังทำอยู่ในขณะนี้คือ ออสเตรเลีย ขณะนี้มีแหล่งเงินเรียบร้อยแล้วจาก
 เซบพาคี คือ เอคัก ออสเตรเลีย ที่เวลลอปเมนต์ เอเจนท์ บีโอ เอคัก เมื่อ
 สองเดือนที่แล้วได้ส่งอาจารย์จาก มศว ปทุมวัน เป็นฝรั่งมาจากออสเตรเลีย ไป
 เจรจาเบิกทางเกี่ยวกับเรื่อง Educ. เราได้แล้วมีหน้าที่จะส่งคนไปดูงาน 15 คน
 ที่นี้ 2 คนส่งไป Monash 15 คน เราจะทำเป็นโครงการใหญ่ ส่งนายบิล ฮาลัน
 มีแผนอยู่ปทุมวัน ส่งไปหาตามเกี่ยวกับเรื่องนี้ ตอนนี้แกกำลังเขียน Report ผมได้
 พบกับหัวหน้าสถาบันหลายแห่งเขาจะรวมเป็นทีม โดยมีแมคคอร์รี่ ยูนิเวอร์ซิตี เป็น
 แอสซิเนสสเตท เซ็นเตอร์แมคคอร์รี่ ผู้ที่เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงที่แมคคอร์รี่ คือ
 คร. พิวค เคยเป็นอธิบดีผู้อำนวยการสถาบันระหว่างชาติที่คนคว่าเกี่ยวกับเรื่องเด็ก
 แกอยู่แมคคอร์รี่ แกเป็นตัวตั้งตัวตี เป็นเฮดเซ็นเตอร์ แล้วก็มี ซิคินีย์ ยู มี
 กริสติก มี โมเวด มี ควีนแลนด์ 5 มหาวิทยาลัยจะรวม
 เป็นกลุ่มใน 5 มหาวิทยาลัยจะมีทุกโปรแกรม ทีมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จะไป
 Attract คือไปเรียน ไปพัฒนา ขณะนี้เราจะต้องเดินทางไปเจรจาที่ แคมเบอร์รา
 ซึ่งเป็นศูนย์กลางใหญ่ของ เอแคต คนที่เป็นตัวตั้งตัวตีที่ แคมเบอร์รา คือ
 โควาสกี ก่อนนี้อยู่ที่สถานทูตออสเตรเลีย ถ้าโครงการของออสเตรเลียสำเร็จ
 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดจะอยู่ในกองทุนเหมือนทุนรัฐบาล คือค่าเดินทาง ค่ากินอยู่ ค่าเดินทาง
 กลับ มันมีปัญหายุ่งยากที่ว่าการติดต่อของออสเตรเลียต้องติดต่อกกรมวิเทศสหการ ต้อง
 ติดต่อด่านทพวง ต้องต่อผ่านตาม Chanel ทุกอย่างตลอดเวลา ปัญหาก็คือว่า คนที่
 จะรับทุน และคนที่ผ่านอันนี้ ต้องผ่านการคัดเลือกของกรมวิเทศสหการ เหมือนทุน
 กรมวิเทศสหการต้องสอบคัดเลือก ถ้าผ่านภาษาอังกฤษถึงจะได้ ซึ่งจะต่างกับ Illinois
 เราคิดเองส่งไปเองแต่เราต้องเสียค่าเครื่องบินเอง และต้องเสียค่าใช้จ่ายเองที่อยู่
 ที่นั่น แต่ของ เอแคต หรือออสเตรเลีย ค่าใช้จ่ายทุกอย่าง สองเราต้อง Handle กับ
 กรมวิเทศ ให้ดีหรือ Handle กับทพวงให้ได้ว่าทุนอันนี้ถ้ามาถึงแล้วอย่าจ่ายให้กับ
 มหาวิทยาลัยอื่น กรมวิเทศเขามีสิทธิมีอำนาจ การเจรจากับกรมวิเทศต้องให้เขาว่า

1. เรามี 8 วิทยาเขต
2. เรามี Project อะไรใหม่ ๆ ซึ่งมหาวิทยาลัยอื่นไม่มี
3. เป็น Project ที่เราได้ติดต่อผ่านทางออสเตรเลียไว้แล้ว เพราะ ฉะนั้นของออสเตรเลียซึ่งต้องผ่านกรรมาวิเทศ เรื่องค่อนข้างยาว ปี 83 ไป 15 คน คัดจากที่นี่ 2 คน ปี 84-85-86 มันจะไม่เร็วเหมือน Illinois ไม่ต้องผ่านกรรมาวิเทศ ลาศึกษาต่อด้วยทุนส่วนตัว พอไปถึงโน้นไปเอาทุนของเรา ฉะนั้นเรื่องทางออสเตรเลียทางทานรองกิจการพิเศษและต่างประเทศต้องเจรจาต่อไป นโยบายสูงสุดจะเน้นเรื่องคุณธรรม และความประพฤติไว้มาก สมัยท่านอธิการบดีศิลาโรช บัณฑิต ท่านพูดไว้ว่าสถาบันแห่งนี้มุ่งมั่นที่จะผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถประจักษ์แก่ปราชญ์ และมีมารยาทประจักษ์แก่ผู้ทรงศีล ตรงกับคำสั่งสอนขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่บอกว่ามีวิชาจรณสัมปญโญ คือผู้นั้นต้องมีทั้งความรู้และประพฤติกดี และผมขอฝากเอาไว้ว่าผมเองผมต้องมีนโยบายอย่างนี้ มุ่งมั่นที่จะให้มีความรู้ดีและประพฤติกดี เรามีวิชาทำอยู่ 3 ประการที่เราเคยทำ ผมรู้สึกว่าเด็กในระยะนี้ไม่ค่อยจะรู้อะไร ผมจะไม่โทษเด็ก เพราะเด็กไม่รู่มากกว่า ไหว้ก็ไม่ใช่ หักทายก็ไม่ใช่ ในระยะหลัง ๆ นี้วิทยาลัยครูแต่ละแห่งมีคน 4-5 พันคน ไม่มีเวลาที่จะไปอบรมมารยาท อันนี้อยากจะขอฝาก ที่เราเคยทำมีอยู่ 3 ประการด้วยกัน อันที่หนึ่งสอดแทรกในระหว่างที่เราสอน อันที่สองในสัปดาห์หนึ่งเรามีเวลาว่างเพื่อให้มีกิจการในค่านนี้ อาจจะมีกิจกรรมเอกลักษณ์ไทย เชิญวิทยากรมาแสดงมารยาท มี Moral Lab อันที่สามเวลาจัดงานปาร์ตี้งานของนิสิตหรืองานของอาจารย์สอดแทรก Social Intrigrate เข้าไปด้วย ผึกมารยาทตั้งโต๊ะ ผึกมารยาทเต็นรำ ผมขอฝากไว้ด้วยว่าขอให้เราเป็นตัวอย่างสิ่งที่ดีที่เด่นชัดใหญ่ ๆ อันที่หนึ่งระบบบริหารมหาวิทยาลัย ทั้งระบบ Macro และระบบ Micro ทางด้านวิชาการก็คิดจะพัฒนาระดับสูงให้กว้างขวางและให้ตามแผน และเรื่องนิสิตเรื่องคุณธรรม และท่านก็คงจะมีอะไรถามผมหลายอย่าง อันที่หนึ่งคงจะถามบุบรรมวิทยาเขต เรื่องบุบรรมวิทยาเขตมีมติของคณะรัฐมนตรีไว้เรียบร้อยแล้ว ตามปฏิทินเราจะต้องทำให้พื้นที่ 2527

คงไม่ทันแน่ต้องเลื่อนไปแผนที่ 6 แต่ต้องมีข้อแม้ 3 อย่าง 1. ในแผนต้องให้อาคารเรียนรวม และให้อาคารหอสมุด ถ้าให้ทีละหลัง 4 ปีถึงจะเสร็จ และมีบ้านพัก บางแผนจะต้องได้ปีละ 20 ยูนิต ฟิสิกส์โลกปีละ 10 มหาสารคามปีละ 10 เริ่มแล้วตั้งแต่ปีนั้นนั้นบางแผนปีนี้ 20 ยูนิต ปีหน้าก็ 20 เรื่องนี้ผมจะนำเข้าสู่สภามหาวิทยาลัยอีกทีหนึ่งสำหรับทำปฏิทิน มีคนมาคุยกับผมว่าเรื่องบาง เช่นนั้น ถ้าอย่างไรก็ตาม ถ้าพระราชบัญญัติออกมาแล้ว สภาพที่นี้ไม่อยู่ในสภาพที่จะเป็นวิทยาเขตเลย คือถ้าพระราชบัญญัติวิทยาเขตมันต้องเหมือนมหาวิทยาลัยแล้วฐานะก็ต้องไม่ใช่วิทยาเขต ปทุมวันก็เหมือนกัน ถ้าพระราชบัญญัติออกมาคำว่าวิทยาเขตก็มหาวิทยาลัยดี ๆ นี้เอง บางคนถามยุบรวมกันได้ไหม 2 อันนี้ มันจะได้มีลักษณะเป็นวิทยาเขต ถ้าเรายุบรวมกับวิทยาลัยครู ฐานะจะเป็นอย่างไร ท่านรัฐมนตรีศึกษาก็เห็นด้วย อันนี้ต้องพูดกันระดับชาติ ใจผมถ้ามีการยุบรวมแล้วสามารถที่จะพัฒนาขึ้นไปได้ ถ้ายุบรวมแล้วเป็นวิทยาลัยครู มันก็ยังคงเป็นวิทยาลัยครู ถ้าวิทยาลัยครูยุบรวมกับเราเขาก็เป็นมหาวิทยาลัย ถ้าพระราชบัญญัติลักษณะวิทยาเขตออกมาเป็นวิทยาเขตได้ วิทยาเขตก็สามารถจะพัฒนาขึ้นไปได้บางคนถามถ้าไปรวมที่นครนายกจะได้ไหม นครนายกจะทวงที่ดินแล้วถ้าไม่ทำอะไร ถ้าไปที่โน้นต้องเป็นนโยบายระดับชาติต้องมีใคร Adopt เป็นมหาวิทยาลัยชานเมือง ต้องมีโครงการใหญ่ ผมคิดว่ากระทรวงศึกษาธิการถ้าจะคุยกับเรา แผนยุบรวมคงจะมีปฏิทินต้องเปลี่ยนแล้ว บางคนถามถ้าอยู่ที่นี้รวมที่นี้แล้วจะเป็นอะไร ใครตอบ ใครจะเป็นหลักประกัน ไม่ทราบว่ามีการผู้ใดจะถามอะไรไหมครับ ต่อไปเรื่องต่าง ๆ ผมจะพยายามให้ผ่านสภามหาวิทยาลัย อย่าลืมนะครับผมฝากหลายเรื่อง เรื่องที่หนึ่ง เราต้องพัฒนาตัวเราเองในเมื่อเรายูมมหาวิทยาลัย เรื่องนี้ลิต พยายามสอดแทรกคุณธรรม เรื่องยุบรวมวิทยาเขตต้องทำเป็นขั้นตอน ตอนนี้นักไม่ทันจะต้องอยู่ในแผนที่ 6 แล้ว พ.ศ. 2531

อาจารย์ : ท่านอธิการบดีที่เคารพ ก่อนอนผมก็ขอแสดงความยินดีที่ท่านได้รับเลือกตั้งเป็นอธิการบดี ย้อนมาถึงเรื่องยุบรวม สมมุติว่า วค. จะรวมกับ มศว สมมุติทางมศว จะเชิญรัฐมนตรีศึกษา รัฐมนตรีทบวงมาอภิปรายให้ลิต วค. และ มศว ร่วมฟังด้วย ท่านอธิการบดีว่าจะเหมาะจะควรไหม

อธิการบดี : เรื่องนี้เหมาะครับ ผมว่าเอาทั้งสามแห่งเลย เอาพิษณุโลกด้วย เอา มหาวิทยาลัยรามคำแหง เอาเรื่องเดียวกันเลย มศว และวิทยาลัยครูที่อยู่ไกล ๆ สงขลาเหมือนกัน มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผมคิดว่าเป็นการเริ่มต้นที่ดี เชิญรัฐมนตรีทั้งสองเลย จะได้รู้แนวทาง

อาจารย์ : สมมุติว่า จะยุบรวมวิทยาลัยครูพระนคร กับ มศว บางเขน มาเป็น มศว อันใดอันหนึ่ง ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรครับ

อธิการบดี : อะไรก็ตาม มารวมกันแล้วเข้า Structure วิทยาเขต ที่จะพัฒนาต่อไปได้มันควรจะเป็น เดียวนี้มันเป็นไปได้ มันไม่มีอะไรพอที่จะมาประกอบให้เป็นคณะมาประกอบให้เป็นอะไรเลยมันจะซ้อนกัน จะสร้างตึกก็ไม่ได้ จะสร้างคณะก็ไม่ได้ ถ้าเป็นรูปวิทยาเขตในพระราชบัญญัติ จะเป็นมหาวิทยาลัยจะเหมือนพระนครเหนือ พระจอมเกล้า บางแสน ก็เหมือนกัน ถ้าทำเหมือนเชียงใหม่ สงขลา เหมือนขอนแก่น โครงการ 5 ปี จะดี แม้ปล่อยให้เราทำ 20 ปี ใ้แค่นี้ก็แทบตาย ผมอยากจะให้บางแสนเป็นเซ็นเตอร์ของมหาวิทยาลัย ภาคตะวันออก บางคนจะไปที่บางพระ มันน่าจะพัฒนาไปจากเรา ระดับชาติ ควรจะมองในลักษณะนี้ ไม่งั้นจะเกิดการซ้ำซ้อนกัน

อาจารย์ : แนวนโยบายในการรวม พอเห็นแผนเมื่อแฉะแล้ว ใครนำเข้าสู่รัฐมนตรี หรือเรานำเข้า อธิการบดีที่นี่ เมื่อบรรจุที่นี่ เริ่มตั้งรกรากกันอยู่ที่นี้ อยู่ไปจะมีการยุบรวม ความรู้สึกของเราถ้าเป็นการปรับปรุงคิดว่าดี แต่ไม่มีแผนที่จะใช้ที่ สมมุติยุบแล้วที่นี่จะทำอะไร ที่นี้ที่เราช่วยกันเข้าวัด ครึ่งต่อครึ่ง คุณแล้วตั้งคมแอด ที่นครนายกที่นี่จะเป็นศูนย์กลางมหาวิทยาลัย ชานเมือง ที่นี้อาจจะง่ายกว่าที่อื่น ส่วนเรื่องการทวงหนี้ จะแก้ปัญหาอย่างไร เขาทวงด้วยวาจา ถ้าเราจะพัฒนาไปทางด้านอื่นจะติดขัดอย่างไร

- อธิการบดี : อันนี้ยังไม่ไต่พูกกัน แต่ใจผม ถ้ายุบรวมทีนี้จะไม่ไหวทยาเขต อันนี้แน่ชัด เรื่องนี้ของระดับชาติ ผมคิดว่าลองขยายความคิดเรื่องนครนายกให้ ส.ส. คุย เห็น ส.ส. กำลังเสนอ มหาวิทยาลัยขึ้นใหม่ หลายฉบับ
- อาจารย์ : เรื่องคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ท่านคิดว่ามี แนวโน้มว่าจะเป็นอย่างไรครับ
- อธิการบดี : อันนี้ผมก็ไม่ค่อยรู้อะไรละเอียด ท่านรองคงรู้อะไรละเอียด ผมทราบแต่ว่า มติคณะรัฐมนตรีครั้งสุดท้ายบอกว่าในแผนที่ 5 ให้ชดอไว้ก่อน ซึ่งมีมติ คณะรัฐมนตรีถือตามความเห็นของสภาพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ซึ่งสภา พัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติไปเอาความคิดเห็นของกรรมการแพทย์บัณฑิตสภา ตอนระดับสุดท้ายจะส่งสภาพัฒนาหรือส่งทบวงยังมีบางส่วนที่รังเร คือ ฝ่าย กทม. รังเรว่า งบประมาณใครจะมาประกัน แต่ เลขาธิการพยายามเอา เขาร่วม กทม. ยังยืนยันไม่แน่นอน เรื่องนี้มีการคุยกันอยู่ในวงศัการ สภาผู้แทนราษฎร ทางวชิระรับเราแน่นอน แคตัว กทม. นั้นต้องส่ง อีกที่ ส่วนระยะที่ 2 ต้องโอนเขาเข้ามา ระยะแรกต้องใช้งบประมาณ ของ กทม. พอโอนเข้ามาเป็นของเรา สรุปลแล้วคณะนี้ต้องชงก็ เพราะ คณะรัฐมนตรีให้ชดอไว้ เพราะสมาคมแพทย์ และ กทม. ไม่กล้า มีอะไร อีกไหมครับ ขอขอบคุณสำหรับวันนี้ แล้วพบกันในอนาคตต่อไป
- ดร. วิชัย : กราบเรียน ท่านอธิการบดี ผมในนามของคณาจารย์ มศว บางเขน ไต่ยื่นได้ทั้งท่านอธิการบดีแล้วสบายใจและเป็นสุข มองเห็นอนาคตของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒคงจะไปไกลมากพอกู ยังสภาพของ มศว บางเขน ซึ่งเป็นสภาพที่อาจจะขยายไปไม่ได้ ไต่ยื่นได้ทั้ง เรื่อง การแก้ไขพระราชบัญญัติและการยุบรวมก็พอมองเห็นช่องทางให้เรา เป็นสุขยิ่งขึ้นอย่างน้อยช่วงระยะเวลา 4-5-6 ปี ในแผนที่ 6 เราคง อยู่สบายยิ่งขึ้น ในโอกาสนี้ ทาง มศว บางเขน ขอกราบขอบพระคุณ

ท่านอธิการบดีที่ให้เวลาในการพูดคุยกับคณาจารย์ มศว บางเขน
โอกาสหน้า ทาง มศว บางเขน อาจจะรบกวนท่านอธิการบดีมาพูดคุยอีก
สักครั้ง ขอกราบขอบพระคุณครับ

การบรรยายพิเศษ โดย ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช

ในงานเปิดสัมมนาที่ประชุมอธิการบดี

ณ ห้องบอลรูม โรงแรมรามาทาวเวอร์

วันเสาร์ที่ 12 พฤศจิกายน 2526

การพัฒนามหาวิทยาลัยในสถานการณ์ปัจจุบัน

ท่านอธิการบดี ท่านคณบดี ท่านศาสตราจารย์ ท่านอาจารย์ และท่านที่เคารพทั้งหลาย

ก่อนอื่นกระผมขอเรียนตรง ๆ เลยครับ กระผมมาพูดในวันนี้ ด้วย
ความประหลาดประหลาดเป็นอย่างยิ่ง เพราะท่านที่มาฟังกระผมพูดในวันนี้เป็นผู้ที่มีคุณวุฒิ
สูงกว่ากระผมเรียกได้ว่าทุกท่าน เพราะฉะนั้น กระผมมาในวันนี้มาด้วยความประหลาด
ประหลาดอย่างที่ใคร่เรียนมานี้ ความรู้สึกเหมือนกับว่ามาสอบสัมภาษณ์ (หัวเราะ) ไม่
ทราบว่าจะเป็นอย่างไรต่อไป หัวข้อที่ท่านตั้งไปก็คือ มหาวิทยาลัยกับสังคมไทย
ปัจจุบัน ท่านตั้งเพื่อให้กระผมสะอึกใจ เพื่อให้มันง่าย ๆ ทุกวันนี้ เราได้ยื่นปากรูถา
อยู่เสมอ คิดปะกับสังคมไทย การเมืองกับสังคมไทย ทหารกับสังคมไทย พลเรือนกับ
สังคมไทย เจกกับสังคมไทย (หัวเราะ) แยกกับสังคมไทย พูคออะไรก็พูดได้มันไม่มีหัวข้อ
มันไม่มีประเด็น สังคมไทยเป็นอะไรกับผมก็ไม่ทราบ เห็นแก่เอกลักษณ์ไทย แต่ก็ยังไม่มี
ใครจับได้เสียที่ว่าเอกลักษณ์ไทยเป็นอะไร เพราะฉะนั้นกระผมก็จะขอพูดในหัวข้อนี้ แต่
อยากจะกราบเรียนว่า ที่จะพูดนะ ผมตั้งใจจะมาพูดเรื่องการพัฒนาวิทยาลัยใน
สถานการณ์ปัจจุบัน (หัวเราะ ประหม้อมือ) แต่ก็ต้องออกตัวก่อนว่าสถานการณ์ปัจจุบันเป็น
อย่างไรก็ไม่ทราบอีกนั่นแหละ (หัวเราะ) แต่ก็เอาเถอะมันยังดีกว่าไม่พูดอะไรเลย
เพราะฉะนั้นขั้นต้นก็ขอพูคออะไรเลย ๆ แบบกำปั้นทุบดินกันไปก่อนนะครับ คือมหาวิทยาลัย
นี้พูดกันว่าเป็นสถาบันอุดมศึกษานี้ก็เขยเต๋มที่พูดออกมาได้อย่างไรก็ไม่รู้ มันน่าละอายใจ
ใครก็ตาม ซึ่งตามแนวความคิดดั้งเดิมของตะวันตกเป็นสถาบันการศึกษาระดับสูงเพื่อ
สร้างสมความรู้และปัญญาตลอดจนเป็นการสร้างชนชั้นนำของสังคม มหาวิทยาลัยเป็น

(จาก สยามรัฐ ฉบับวันที่ 15-21 พฤศจิกายน 2526)

เรื่องของฝรั่ง ไม่มีทรอกมหาวิทยาลัยไทยไปเอาเอกลักษณ์อะไร ไม่เคยมี เรานั้น
 เรียนหนังสือกับพระที่วัด แต่เมื่อเป็นสถาบันที่มาจากตะวันตก กระผมก็คิดว่าเราควร
 จะไปตามวัตถุประสงค์และอุดมการณ์ดั้งเดิมของตะวันตกเขา เพราะฉะนั้นมหาวิทยาลัย
 ในบ้านเราในเมืองไทยนี้ก็ควรจะต้องพัฒนาให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาตามแนวอุดมคติ
 ของตะวันตกดังที่ไค้กล่าวมาแล้ว ทั้งนี้หมายความว่า การเรียนการสอนตลอดจนการ
 ค้นคว้าวิจัยของมหาวิทยาลัย จะต้องมุ่งสร้างความเป็นเลิศในทางวิชาการ ไม่ใช่เป็น
 การศึกษาแบบสุกเอาเผากินกันเท่านั้น พูดย่างนี้ ขอประทานโทษ ไม่ได้หมายความว่า
 ท่านอธิการ ท่านคณาจารย์ ท่านรองอธิการจะสุกเอาเผากินหรอกครับ แต่ทุกคนไว้ก่อน
 (หัวเราะ)

ท่านอาจารย์มหาวิทยาลัยทั้งหลายที่นั่งอยู่ที่นี้ก็มีความคิดเช่นเดียวกับผม เพราะ
 กระผมก็เคยเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยสอนมาตั้ง 40 กว่าปี คือเรามีสิ่งหนึ่งที่เรียกว่า
 BODY OF KNOWLEDGE แปลเป็นไทยก็เห็นจะต้องแปลว่าองค์แห่งความรู้ คือไม่ถึงตรีศรู
 ทรอกเอาแค่ความรู้ องค์แห่งความรู้ก็คือที่ท่านเรียกว่าโพชนงค์ ไม่เอากันละมันมากไป
 เอาองค์แห่งความรู้ที่เรียกว่า BODY OF KNOWLEDGE นี่เป็นสิ่งที่เราสอนและค้นคว้าวิจัย
 กันในสาขาวิชาการต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยเป็นผลงานทางปัญญาซึ่งมาจากตะวันตกอีกนั่น
 แหละครับ มหาวิทยาลัยของเราจะต้องพยายามสร้างองค์แห่งความรู้ขึ้นมาจากพื้นฐาน
 ทางปัญญาของสังคมของไทยเราเองนี่แหละ นี่กระผมอยากจะขอร้องยืนยันทุกวันนี้เราอาศัย
 ตะวันตกเป็นเกณฑ์ จริงอยู่แนวทางอุดมคติมาจากตะวันตก กระผมก็เรียนแล้วว่าเรา
 ต้องไปตามนั้น แต่เมื่อเราเป็นครูบาอาจารย์ของมหาวิทยาลัยในเมืองไทย ซึ่งก็มี
 ประวัติศาสตร์มีวัฒนธรรมมีวิชาการความรู้ต่าง ๆ มากมาย ในฐานะที่เราเป็นชาติ
 เก่าแก่โบราณในบางกรณีก็เก่ามากกว่าตะวันตก เราก้จะต้องใช้แนวความคิดของ
 ตะวันตกนั้นเข้าพยายามสร้างองค์แห่งความรู้ที่มาจากพื้นฐานทางปัญญาของสังคมไทย
 เอาไว้ให้ได้ ไม่ใช่จะเป็นตะวันตกไปหมด วรรณคดีไทยเป็นต้น ผมไปสัมมนากับ
 เขามาแล้ว แล้วก็ให้ท่านที่ไปร่วมสัมมนาเขียนหนังสือลงหนังสือพิมพ์ก็พูดถึงการที่กระผม

ได้อภิปรายในที่นั้นแล้วท่านก็ไปลงท้ายว่าผมพูดโดยที่ไม่เห็นใจท่านผู้ร่วมสัมมนาที่เคย
 ศึกษาจากตะวันตก ก็วรรณคดีไทยมันไม่ใช่ของตะวันตกนี่ ผมก็พูดแบบไทย ๆ ท่านก็ไป
 จับเอาพระเอกในวรรณคดีมาวิจัแบบตะวันตก มาหาดังคณะผู้นำในคนขนาดพระอภัยมณี
 (หัวเราะ) แล้วท่านก็พูดกันเป็นเรื่องเป็นราวใหญ่โตแบบนักวิชาการ ว่าพระอภัยมณี
 นี้เป็นผู้นำในทางครอบครัวไม่ดีเท่าไร เป็นผู้นำในทางอื่นดี (หัวเราะ) ผมก็บอกว่า
 ไปพูดกันได้อย่างไรว่าพระอภัยเป็นผู้นำทางครอบครัวพระอภัยแกไม่เคยมีครอบครัว
 แกเปิด AQUARIUM (หัวเราะ) แกมีเมียเป็นเงือกบ้าง ผีเสื้อสมุทรบ้างแล้วไปเอา
 อะไรกับแก ท่านไม่เข้าใจผม ท่านก็ชักจะน้อยใจผมว่าผมไปพูดเลอะเทอะ (หัวเราะ)
 คือกระผมยังคิดอยู่เสมอว่าเราจะต้องรู้จักความเป็นไทยของเราวรรณคดีไทยเป็นเรื่อง
 ของวรรณคดีไทยเป็นคนไทย ผมว่าจะเอามาตรฐานจากตะวันตกมาปรับเข้า แล้วทำ
 การวิจัวรรณคดีไทยตามแนวตะวันตกนั้นเห็นจะไม่ได้ เห็นจะไม่ได้จริง ๆ วรรณคดี
 จริง ๆ น่าจะว่าจะเรียนนั้น มีบทศักรรยทั้งนั้นอ่านแล้วน่าหาคเสียวเป็นอย่างยิ่ง
 (หัวเราะ) ตะวันตกทุกวันนี้เขาเรียก PORNOGRAPHY (หัวเราะ) แล้วเราจะเป็น
 แนวตะวันตกไปได้อย่างไร ผมก็เห็นว่าควรจะได้มีการวิจัค้นคว้าในสาขาวิชาต่าง ๆ
 ในมหาวิทยาลัยด้วยนะครับ โดยพื้นฐานทางปัญญาของสังคมไทย มันก็อาจจะมีวิชาอีกหลาย
 อย่าง ที่มันถืออย่างนี้ไม่ได้ ก็มีข้อยกเว้น ต้องดูอย่างในทางการแพทย์อย่างนี้เราเรียน
 แพทย์ปัจจุบันไปทางตะวันตก เราก็ต้องไปตามเขา จะมานั่งกวาดยาเด็กกันอยู่ไม่ได้
 หลอก น่ารักษากันให้ดีกว่านั้นแต่ก็จะล้มยาสมุนไพรก็ไม่ได้ ก็น่าจะทราบไว้บ้าง

สำหรับการค้นคว้าวิจั กระผมอยากจะเล่าประสบการณ์ที่กระผมมีกระผม
 เคยไปประเทศจีนครั้งหนึ่งในหลายครั้ง ไปถึงปักกิ่งได้ 2 วัน กระผมก็เป็นโรคปอดควม
 เป็นนิวโมเนียอย่างแรง เขาก็หามกระผมเข้าโรงพยาบาล เขาก็รักษาแบบปัจจุบันครับ
 แต่เครื่องมือเครื่องใช้เขาโบราณเหลือเกิน เห็นเขาน้ำคูลิบ มันเป็นหมอน้ำเกลือ
 เหมือนสมัยสุโขทัยอะไรอย่างนี้ (หัวเราะ) แล้วก็เข็มฉีดยาสมัยเชียงแสน (หัวเราะ)
 ก็กระผมก็ไม่ว่าอะไร ก็เขาก็รักษาแต่รักษาไปได้วันกว่าเขาก็มาถามว่าสนใจการรักษา

แบบ TRADITIONAL ของจีนใหม่ ผมก็แปลไม่ถูก จึงบอกไปว่าสนใจมาก เขาก็ส่ง
 ซินแสมา ซินแสก็มาแหมะข้อมือจับชีพจรที่เคียวไซ้ 4 นิ้วเลย แหมะลงไป แล้วซินแส
 ก็บอกว่าไม่เป็นไร ไปต้มยามาให้กระผมรับประทานวันละ 2 ถ้วย กระผมเรียนตรง ๆ
 ผมเป็นโรคปกคลุมนี้ความจริงอย่างน้อยต้อง 15 วัน ถึงจะออกจากโรงพยาบาลได้
 กระผมเป็น 5 วัน แล้วกระผมหายกลับเมืองไทยได้แต่ก่อนจะออกจากโรงพยาบาล
 กระผมก็ถามแพทย์ปัจจุบันจากประเทศจีนเขาที่กรุงปักกิ่ง ถามว่ายาจีนนี้มันทำอะไร
 ผมรู้สึกผมหายเร็วกว่าปกติเขาก็อธิบายให้ผมฟัง ท่านจะเชื่อหรือไม่เชื่อก็ตามทีเถอะ
 เขาบอกว่ายาฝรั่งนั้นมันมีประโยชน์มาก คือ นิวโมเนียนี้ โรคที่มีไวรัส ยาฝรั่งนั้นฉีด
 เข้าน้ำเกลือ แล้วให้รับประทานเข้าไป มันไปทำลายไวรัส แต่ยานี้มันไม่ทำลายแค่ไวรัส
 เซลล์ต่าง ๆ ในร่างกายเรามันก็เป็นสัตว์เล็กเป็นชนิดไวรัสเหมือนกัน เพราะฉะนั้น
 ฉีดน้ำเกลือกินยาฝรั่งเข้าไป มันทำลายทั้งเชื้อโรคและเม็ดเลือดแดงของเรา แต่ยาจีน
 นะ เขาเป็นยาหอมที่เรียกว่ายาไป๋วั้นแหละ แปลว่าหอมเหมือนกับไป๋วี่สี ไม่ใช่ไป๋วี่
 อย่างว่าทรอก (หัวเราะ) และเมื่อรับประทานควบกันแล้วระหว่างที่ฝรั่งทำลายจีนเสริม
 สร้างกระผมก็รอดมาได้ กระผมจึงเข้าใจว่า อ้อมันเป็นอย่างนี้

เพราะฉะนั้น ผมว่าวิชาทางด้านตะวันออกของเรา สรรพวิชาการต่าง ๆ
 ไม่ว่าจะเป็นของไทยของจีนละ ปู่ย่า ตายาย ท่านศึกษากันมาคั่นควักกันมานับเป็นเวลา
 พัน ๆ ปี เราจะตั้งมหาวิทยาลัยค่านโยบายอุดมการ ตามแนวฝรั่งก็ไม่ว่า แต่ถ้า
 เราไปทิ้งของเราเสียหมด ผมก็เห็นว่ามันจะน่าเสียดายอยู่ ที่นั่นมันก็มีปัญหาในการที่จะ
 คั่นควักในการที่จะส่งเสริมวิทยาการหรือองค์การแห่งความรู้ที่มาจากพื้นฐานทางปัญญา
 ของสังคมไทยนั้นบางอย่างมันก็เอาไว้มันไม่อยู่จริง ๆ กระผมก็อยากจะเรียนท่านอาจารย์
 ทั้งหลายว่ามันไม่อยู่อะไรจะปล่อยให้ทิ้งก็ต้องปล่อยให้ทิ้ง กระผมเคยเป็นห่วงเป็นใยในเรื่อง
 นาฏศิลป์ของไทยมากเพราะผมมองเห็นว่าเด็กรุ่นใหม่ไม่สนใจ มันต้องสูญแน่กระผมก็
 ไม่ทราบจะทำอย่างไร เพราะนาฏศิลป์ไทย โขนละคร แต่ก่อนมันขึ้นอยู่แต่ผู้มีบุญ คือ
 เจ้านายพระบรมวงศานุวงศ์หรือกรรมโหรสพของหลวง ตลอดจนขุนนางขุนนางที่ท่านมี

บุญญาภินิหาร ท่านก็เลี้ยงโชนเลี้ยงละครไว้ในบ้าน จริงอยู่ละครผู้หญิงท่านก็เอามา เป็นเมียท่านบ้าง อะไบบ้าง มันก็ไม่เสียหายอะไร (หัวเราะ) มันมันก็เป็นเอกลักษณ์ ของไทยครับ (หัวเราะ) แต่อย่างน้อยศิลปะมันก็อยู่เดี๋ยวนี้ไม่มี ท่านเหล่านั้นสูญสิ้น ไปหมดแล้ว ท่านที่มีฐานะคิมิเงินมีทองก็มักจะไม่เข้าใจในเรื่องศิลปะของไทยหรือมิฉะนั้น AIM ท่านออกจะสูง ท่านอยากจะได้เมียน้อยสักคนท่านก็ไปหา ที่มันไม่ใช่มาหัดละคร ทรอก เคยเป็นนางงามเป็นอะไร ท่านก็ไปปลูกก็ถอยกัน (หัวเราะ) มันก็สูญจริง ๆ มันเริ่มจะสูญของทางราชการก็มีแต่กรมศิลปากรซึ่งเป็นกรมทำลายศิลปะ (หัวเราะ) ทุกวันนี่ะครับ การพัฒนาร้านพื้นเมืองพื้นอีสาน เชียงอีสาน พื้นเชียงใหม่ ตลอดจน เพลงพื้นบ้านพื้นเมือง พอศิลปากรไปถึงก็ไปปรับเข้ามาตรฐานเดียวกันหมด เดี่ยวนี้ เด็กเชียงใหม่ก็พื้นเมืองไม่เป็นแล้ว อีสานก็เชียงไม่เป็นแล้ว ก็รำเพลงเร็วของ ครูศิลปากรที่ไปสอนกันหมด มันก็เป็นมาตรฐานเดียวกันหมด กระทบจิตใจ เรื่องนี้ ไม่รู้ทำอย่างไรก็ต้องไปฟังมหาวิทยาลัย พยายามที่จะเอาศิลปะวิทยาการเก่า ๆ เหล่า นี้เข้ามาวิทยาลัย ท่านอธิการธรรมศาสตร์ก็นั่งอยู่ที่นี่ ท่านคงเป็นพยานผมได้ ผมก็เอา โชนเข้าธรรมศาสตร์ จนในที่สุดผมก็แพ้เพราะว่าทางมหาวิทยาลัยเปลี่ยนหลักสูตร แต่ ก่อนนะสอบอย่างนี้ก็เพื่อมละหน เด็กมีเวลามาซ้อมเดี๋ยวนี้สอบวันละสามหน (หัวเราะ) สอบเช้า สอบเย็น สอบกลางวัน สอบกลางคืน เด็กไม่มีเวลามาซ้อมโชน ซ้อมละคร ทำกิจกรรมอะไรไม่ได้สอบตลอดเวลา ตากดวงเลย ถามอะไร บอกคู่มือสอบ สอบเมื่อ ไหน่ บอกสอบพรุ่งนี้ เอาตายแล้วมันก็หมดกันไป ผมก็ต้องพยายามไม่รู้จะทำอย่างไร มันห่วงมันก็ต้อง เลิกคือก็ต้องยอมรับในความจริง

นี่กระผมอยากจะเรียนท่านอาจารย์ทั้งหลายไว้ว่า บางสิ่งที่เราต่อสู้ไม่ได้ ก็อย่าไปต่อสู้เลยครับนี่ว่าเป็นเรื่องธรรมดาอย่าให้เกิดความขุ่นข้องหมองใจเลยเสีย กำลังใจในการที่ท่านจะทำประโยชน์ต่อไปอะไรรักษาไม่ได้ก็ปล่อยกันไป มันจะหมดก็หมด ไม่ใช่เรื่องของเรา (หัวเราะ) แต่ถ้าอะไรรักษาได้ อะไรทำได้ก็ทำกันไว้ วิชาการ อะไรต่าง ๆ พื้นฐานของไทย ยังมีอีกมากที่รักษาได้ที่จะเอามาเป็นพื้นฐานในการศึกษา ในการวิจัยต่อไปได้

ที่นี้ต่อมาเราพูดถึงความสำคัญของโลกปัจจุบัน และโลกในอนาคตนี้แหละ
 ครับความสำคัญมันขึ้นอยู่กับเทคโนโลยี มันก็เทคโนโลยีกันเข้าทุกวัน ขอประทานโทษเถอะ
 ในที่สุดมันก็ต้องฉิบหายเข้าวัน เพราะเทคโนโลยีนี้แหละ แต่มันก็จำเป็นเราก็ไม่รู้จะทำ
 อย่างไร อย่างคอมพิวเตอร์มันก็เทคโนโลยี แล้วเราก็เอามาใช้ในเมืองไทยแล้ว ตาม
 ธนาคารวันไหนไฟฟ้าเสียหายหมดหมด ตามธนาคารก็คงจ่ายเงินไม่ได้ วันไหนเครื่อง
 คอมพิวเตอร์เสียจ่ายเงินไม่ได้โทรศัพท์เก็บบิลคน คอมพิวเตอร์บอกมาเงิน 250 บาท
 มันบอก 250,000 นี้ครับ กรมสรรพากรเก็บภาษี ผู้เสียภาษีคนที่โรงพิมพ์สยามรัฐ
 เพื่อนผมเอง เขาชื่อคุณไชยวัฒน์ แก่ก็กรอกแบบเข้าไป เอาไปเข้าคอมพิวเตอร์
 คอมพิวเตอร์ส่งไปเก็บภาษีมาถึงคุณไชยกันซ์ (หัวเราะ) นี่มันเป็นเรื่องของเทคโนโลยีใน
 ปัจจุบันสมัยซึ่งผมเตือนไว้ มันก็ตีหกรอกครับ แต่ว่าอย่างนี้มีอุปสรรค มันมีปัญหาหลาย
 อย่าง แต่อย่างไรก็ตามเมื่อเทคโนโลยีมันเป็นเรื่องสำคัญของโลกปัจจุบัน และโลกใน
 อนาคตผมก็คิดว่ามหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในเมืองไทยของเรา จะต้องเร่งรีบพัฒนาวิชาการ
 ในสาขาต่าง ๆ ทางเทคโนโลยีให้มากยิ่งขึ้น สาขาวิชาการวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ แปล
 ว่าอะไรก็ไม่รู้ เหมือนอย่างกับอำนาจบริสุทธิ์อย่างงั้นแหละ (หัวเราะ) วิทยาศาสตร์
 ประยุกต์ อันนี้ก็เข้าใจหน่อย และสาขาวิชาอื่น ๆ ทางเทคโนโลยี เป็นงานทางวิชาการ
 ซึ่งมหาวิทยาลัยของเราในปัจจุบันจะต้องเร่งพัฒนากระผมมีความเห็นว่ามัน เพื่อ
 ให้บ้านเมืองของเราก้าวหน้า ทันความต้องการของโลกปัจจุบันและโลกในอนาคต ที่
 กระผมเรียนมาแต่ต้นนั้น เพราะเราไม่ได้ออกไปจากมหาวิทยาลัย เราเริ่มพัฒนาทาง
 เทคโนโลยีเราซื้อคอมพิวเตอร์มาใช้ธนาคาร มาใช้บริษัทธุรกิจเอกชนโดยที่เราเป็นคน
 ที่ยังไม่มีความรู้พอ เรายังไม่ได้ผลิต ผู้มีความรู้จากมหาวิทยาลัยไปให้เขาให้พอ มันก็
 เกิดความผิดพลาดได้ง่าย แล้วมันก็จะเกิดความเสียหายยิ่งใหญ่ต่อประเทศชาติ ก็
 เป็นหน้าที่ของมหาวิทยาลัยจะต้องผลิตให้พอ อย่างวิชาการคอมพิวเตอร์นี้กระผมเห็นว่า
 จะต้องสอนทุกคณะครับ ตั้งแต่รัฐศาสตร์ ไปจนถึงอะไรก็ต่ออะไร เรียนอะไรก็ไม่รู้ต้อง
 สอนคอมพิวเตอร์กันแล้วจะดีก็ซึ่งหนาบางสุดแล้วแต่ท่านอธิการสุดแล้วแต่ท่านคณบดี แต่

เด็กที่จะจบมหาวิทยาลัย ต่อไปนี้จะต้องเข้าใจเรื่องคอมพิวเตอร์ จะต้องใช้คอมพิวเตอร์ เป็นในขอบเขตที่จะทำการงานของเขา เพราะเรื่องนี้มันมาแน่ นี่เป็นสิ่งที่กระผมขอ ตั้งข้อสังเกตไว้มันเป็นเรื่องของโลกปัจจุบันและโลกอนาคต ซึ่งเราไม่สามารถจะหลีกเลี่ยง ได้ เพราะอยู่ในโลกเมืองไทยในปัจจุบันนี้มีปัญหาสำคัญประการหนึ่งคือเรื่องการทำงาน และการว่างงาน กระผมขอกราบเรียนสถิติก่อน เมืองไทยทุกวันนี้มีคนว่างงานประจำ ตลอดเวลา ล้านสามแสนคน อาจจะผิดก็เปลี่ยนกันไปแต่ตัวเลขล้านสามแสนนี้มันยืนนอกจาก นั้นแล้ว ผมว่ามีพลเมืองไทยอีกไม่ต่ำกว่า 20 ล้านซึ่งไม่มี FULL EMPLOYMENT, PARTIAL EMPLOYMENT คือพวกเกษตรกรต่าง ๆ ที่มีงานทำเฉพาะฤดูฝน เฉพาะหน้าเพาะปลูก ไปจนถึงหน้าเก็บเกี่ยวเสร็จแล้วก็ว่างงาน และที่สำคัญที่เกี่ยวกับท่านอธิการ ท่านคณบดี และท่านอาจารย์ทั้งหลายก็คือว่าทุก ๆ ปีนี้เด็กของท่านที่เรียนจบไปตั้งแต่ชั้นประถมไปจนถึงอุดมศึกษา ออกมาหางานทำอีกปีละ 6 แสนคน ซึ่งไม่มีงานให้ทำพอครบ วิทยาลัยครู ทุกแห่งนี้ผลิตผู้สำเร็จวิชาครูออกมาเท่าไร กระทรวงศึกษาธิการไม่ได้มีตำแหน่งให้ ออกมาก็มาแคว้งคว้างกัน เป็นอะไรบ้างกระผมก็ไม่ทราบ จบจุฬาลงกรณ์ จบธรรมศาสตร์ แรกก่อนออกมาเมื่อไหร่ไ้งานเมื่อนั้นเดี๋ยวนี้ก็มาแคว้งคว้างกันอยู่ตั้ง 2 ปี 3 ปี ใ้พูดได้ คุยเข้าแล้วก็ยังไม่เป็นเรื่องเป็นราว นี่เป็นความหนักใจของกระผม เพราะกระผมก็เคย มีลูกศิษย์ลูกหามาก เดี่ยวนี้ไม่ได้สอนมหาวิทยาลัย เด็กมหาวิทยาลัยก็ต้องสมัครเข้ามาเป็น ลูกศิษย์มาเรียนอะไรก็ไม่รู้แหละ ผมก็ได้แต่สอนเรื่องสัปดาห์สี่ประคน (หัวเราะ) แต่มัน ยิ่งขอมมาใหญ่ (หัวเราะ) พอเรียนจบแล้วก็เศร้าใจทุกที หนักใจทุกทีหางานอะไรก็ได้ ต้องรอดสอบอะไร อันนี้ก็เป็นเรื่องของการทำงานในประเทศไทย วิทยาลัยครูนั้นนะ ตั้งมาตั้งนานแล้วนะครับ รัฐบาลตั้งแค่สมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม อาจารย์หม่อมหลวงปิ่น รัฐมนตรีศึกษาเป็นคนตั้ง กระผมมีความเห็นโดยสุจริตจริง ๆ ว่าวิทยาลัยครูทั่วประเทศ นี้ไม่ใช่สถานศึกษาหรือเป็นการพรางความว่างงานของประเทศเด็กเรียนจบมา ยังหา งานอะไรไม่ได้ก็ไปเข้าวิทยาลัยครูไว้ก่อน ให้ความหวังว่ามันจะมีที่ทำงาน จะได้เป็น ครูต่อไปพอเรียนจบก็ไม่ได้ มันก็พรางเอาไว้เท่านั้นนี่แหละเป็นปัญหาที่ท่านอาจารย์

ทั้งหลาย ท่านอธิการ และท่านคณบดีทั้งหลายจะต้องพยายามทบทวน บทบาทของ มหาวิทยาลัยในการผลิตบัณฑิตที่เราได้ผลิตบัณฑิตโดยคำนึงถึงโอกาสที่จะหางานทำได้ หรือเปล่า

เราสอนโบราณคดีนี่ พอออกไป ไปทำอะไรกัน จะไปนั่งชุกพระเจดีย์พัง (หัวเราะ) นะมันไม่ใช่อาชีพนี้ คั้งคณะโบราณคดีใหญ่โต จบแล้วทำอะไร อย่างนี้ละครับ กรมศิลปากรจะรับก็ไม่กี่คน นี่เราจะต้องช่วยกันคิดจะต้องช่วยกันทำ เพราะฉะนั้นการผลิตบัณฑิตที่จะเอาออกไปนั้นในสังคมศาสตร์และศิลปศาสตร์ออกมามากมายโดยไม่มี การคำนึงถึงโอกาสที่จะหางานทำได้นั้น ขอได้โปรดคิดดูเถิดครับว่าจะเหมาะสมไหม เอะอะก็เป็นสังคมศาสตร์ เอะอะก็เรียนศิลปศาสตร์ ธรรมศาสตร์นี่ละตัวดีละที่เรียน ศิลปศาสตร์ (หัวเราะ) สังคมศาสตร์ก็เรียนกันทุกมหาวิทยาลัย เอะอะก็เรียนสังคม วิชา คำแห่งถามเขอเข้าก็เรียนสังคมศาสตร์ครับ แล้วออกมาทำอะไร มาทำอะไรกับ สังคมเน่า ๆ ของเรา ผมก็หนักใจนะครับ นี่ทุกคนตรง ๆ ไหน ๆ ก็ทุกคนแล้ว แม้ผม ก็เป็นเด็กกรมขอประทานโทษเถอะ พวกมหาวิทยาลัยแบบตลาดวิชาเนี่ย เรายังเคยลอง มาที่ธรรมศาสตร์แล้วก็ต้องเลิกไป แล้วเราก็มารั้งกันใหม่ มันจะถือได้หรือเปล่านั้นเป็น สถาบันการศึกษาที่แท้จริง หรือเป็นเพียงมาตรการอำพรางการว่างงาน อย่างที่กระผม ได้กล่าวมานี้ กระผมนะขอพระคุณมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้เป็นถึงคอกเตอร์รามคำแหง ซึ่งคนน้อยคนจะได้เป็น คุณทิวะ กลิ่นประทุมยังไม่ได้เลย (หัวเราะ) แต่ว่าก็ไม่ได้ ออกตัณูอะไรเลย แล้วก็ต้องขอขมด้วย ว่าเด็กกรมคำแหงที่เขาจบออกมาที่เข้าเรียน จริง ๆ นั้นเขาไปเข้าทำงานหางานได้ดีกว่ามหาวิทยาลัยอื่น ๆ อีกหลายมหาวิทยาลัย สอบเป็นอัยการ สอบเป็นผู้พิพากษา หรืองานอื่น ๆ เขาทำได้เก่ง แต่ว่าอีกก็แสนคน ละครับที่มันไม่เรียน ที่ไปนั่งจับกลุ่มกันไปตั้งกวน ไอ้ที่เรียนไม่สำเร็จ เป็นคาราหนังกิ เยอะ นี่ก็ไม่ว่าอะไรอนุโมทนาด้วย (หัวเราะ) หรือเป็นนายแบบนางแบบอะไรก็ดี นี่ก็ไม่ว่าแหละ นี่แล้วเราจะทำอย่างไรกันจะปรับปรุงกันอย่างไรกันต่อไป กระผมก็ อยากจะตั้งเป็นปัญหาให้ท่านอาจารย์ได้คิด กระผมเป็นห่วงเป็นใย กระผมไม่ใช่คนมี

ปัญญาเท่าไรหรือคิดไม่ตก ท่านอาจารย์ทั้งหลายเป็นที่เคารพนับถือก็ขอได้โปรดคิด
กันด้วย

ที่นี้การพัฒนามหาวิทยาลัยของเราแน่ละมันเป็นเรื่องที่จะต้องทุ่มเท
ทรัพยากรของบ้านเมืองมากมาย งบประมาณเรามันไม่พอถ้าจะให้งบประมาณ ตามที่
มหาวิทยาลัยทุกแห่งในเมืองไทยต้องการแล้ว งบประมาณรายจ่ายแผ่นดินหมดพอดี ไม่
ต้องไปว่ากระทรวงอื่นละต้องล้มมหาดไทย ล้มต่างประเทศ ล้มคลัง ล้มกลาโหม มีแต่
ทบวงมหาวิทยาลัยเหลือทบวงเดียว ท่านปรีดาเป็นใหญ่ (หัวเราะ) แต่นี้เป็นเรื่อง
ที่เราต้องยอมรับความจริงเมื่อมันทำไม่ได้ก็ต้องยอมรับว่ารัฐบาลจะแบกภาระได้เพียง
บางส่วนเท่านั้น เพราะฉะนั้นเราก็ต้องยอมรับความจริงกันว่า ควรจะได้เปิดโอกาส
ให้มีการศึกษาทางด้านมหาวิทยาลัยมากขึ้น และส่งเสริมให้ภาคเอกชนได้เข้ามามีส่วน
ร่วมในการเข้ามาพัฒนาการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในรูปวิทยาลัย เอกชนด้วยหรือไม่ง่าย ๆ
เราอยากมีมหาวิทยาลัยเพิ่มเราก็ส่งเสริมเอกชนตั้งวิทยาลัยเอกชน แต่ที่นี้เมื่อให้เขา
ตั้งแล้วเขาไปแคไหนเราก็ต้องคอยดู เอกชนเมืองไทยทำไ้แคไหน ท่านคณาจารย์
ทั้งหลายโดยเฉพาะท่านอธิการ อาจจะทราบดีก็จริงอยู่ในปัจจุบันนี้ก็มีวิทยาลัยเอกชน
ซึ่งมุ่งเน้นในทางคุณภาพของการศึกษาม้างแล้ว เช่น ... ออกชื่อกันเลยนะศรีวิทยาลัยพายัพ
เชียงใหม่ และวิทยาลัยคณาจารย์ที่มหาสารคาม เพราะฉะนั้นผมก็จะขอเสนอความคิดว่า
เราก็ควรจะส่งเสริมวิทยาลัยเอกชนให้มีบทบาทมากขึ้นในระดับอุดมศึกษาต่อไป และจะ
ต้องกวัดขั่นในเรื่องคุณภาพ คืออย่าไปปล่อยให้ตั้งวิทยาลัยเอกชนจนกลายเป็นบริษัท
เงินทุน เคียวมันจะล้มกันใหญ่ต้องเก็บปริมาณของคุณภาพให้ดีกว่าจะให้มองครอะไร
บางอย่างมาควบคุมเรื่องนี้ให้แน่ชัด ก็ทบวงมหาวิทยาลัยนี้แหละ รมต. ปรีดา นี่แหละท่าน
ต้องดูแลดี หากวิทยาลัยได้มาตรฐานก็พอสมควร เป็นการแบ่งเบาภาระของทางรัฐบาล
และของมหาวิทยาลัยปัจจุบันที่มีอยู่เพื่อสร้างคนที่มีความรู้มีวิชาขึ้น ที่นี้เราก็ดูสังคม
ไทยเป็นส่วนรวมหรือเมืองไทยเป็นส่วนรวม กระทบมีความเห็นว่า อนาคตของเมืองไทย
นี้อยู่ที่ในชนบทหรือส่วนภูมิภาคมากกว่าในกรุงเทพฯ เราไม่สนใจในส่วนภูมิภาคเลยแต่

ในที่สุดเราก็คิดไม่อยู่แล้ว คนในส่วนภูมิภาคในชนบทเรียกโรงเรียนสมอภาค เรียกโรงเรียนที่จะได้ส่วนแบ่งในทรัพยากรของประเทศ เรียกโรงเรียนที่จะได้การศึกษา ได้สิทธิเสรีภาพต่าง ๆ เท่ากับคนในพระนคร เพราะฉะนั้นการที่มหาวิทยาลัย จะดำเนินการต่อไปก็ควรจะพัฒนามหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับหลักการตั้งที่กระผมได้กล่าวมา กล่าวคือเราจะต้องเร่งพัฒนาทางด้านบุคลากร คือ ครู อาจารย์ ตลอดจนคุณภาพในการศึกษาของมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคขึ้นในภาคต่าง ๆ ในจังหวัดต่าง ๆ ในขั้นแรกนี้กระผมเห็นว่าเราอย่าเพิ่งไปหวังอะไรมาเขาแค่สามแห่งให้มันได้คือ เหนือ ใต้ อีสาน ภาคกลาง ถือว่ามีในกรุงเทพฯ พอแล้วอย่าเพิ่งไปคิดคือ อยากจะให้พัฒนาการศึกษาของมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคให้ได้มาตรฐานจริง ๆ อาทิที่เชียงใหม่ ที่เชียงใหม่ ในขอนแก่น ที่ภาคใหญ่ และที่ปัตตานี ซึ่งเหล่านี้มีมหาวิทยาลัยอยู่แล้วทั้งสิ้น เอากันแค่นั้นก่อนอย่าเพิ่งไปคิดอะไรมาก ทำให้ได้มาตรฐานได้คุณภาพ ได้ระดับที่สูงก็จริง ๆ ถ้าเราจะคิดมากไปมันอาจจะไม่พอ ทรัพยากรเราไม่พอแต่เรื่องครูบาอาจารย์ เรื่องวิชาความรู้ทั้งสามสี่แห่งที่กระผมพูดมานี้มันจะได้เร่งรีบจัดการโดยด่วน และทำให้มันขึ้นมา

เราจะต้องยอมรับความจริงครับท่านอาจารย์ครับ ว่าในส่วนภูมิภาคนั้นมีความต้องการทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษาสูงขึ้นทุกที่ชาวไร่ ชาวนา เกษตรกรในชนบทมีฐานะดีขึ้นกว่าเดิมมากพ่อแม่ของเด็ก และต่อไปก็มีฐานะดีขึ้นเรื่อย ๆ ถ้ากิจสังคมยังเป็นรัฐบาลอยู่ (หัวเราะ) ไปโนน (หัวเราะ ประหม่อ) ก็เป็นธรรมดาคนที่ร่ำรวยมีฐานะดี ก็อยากจะให้ลูกมีการศึกษาสูง เพราะฉะนั้นการเรียกร้อง ที่จะให้มีการศึกษาระดับอุดมศึกษาในต่างจังหวัดจะมากขึ้นจนแล้วคงไม่ไปทำนาหรรอก แต่แล้วก็นั่นแหละ แต่ที่ข้างมันตอนนั้นมันจะเพิ่มขึ้นมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคของเราที่มีอยู่ในขณะนี้กระผมเห็นว่ายังไม่พอเพียง ก็จริงอยู่แหละครับ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และศรีนครินทร์วิโรฒ ก็ยังต้องการการพัฒนาทางด้านกำลังครูอาจารย์ ด้านการศึกษาอีกมาก แต่ว่าต่อไปเราจะละเลยไม่ยอมวางแผน การขยายมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคออกไปนั้น ก็เห็นจะไม่ถูกต้อง เพราะ

ความต้องการจะเพิ่มขึ้น เพราะถ้าเราจะละเลยต่อไป การบีบคั้นและการเรียกร้อง จะรุนแรงขึ้น จนในที่สุดเมื่อทานการกดคั้นไม่อยู่ ก็จะเกิดการสับสนทางการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยของเราขึ้นได้ เราไม่ได้เตรียมการไว้พอ ถึงเขาเรียกร้องกันที่เราก็ก็นั่งกันโครม ๆ มันก็ไม่ได้มาตรฐาน ซึ่งเท่ากับการไปหลอกกันอีก ธรรมดาถ้าอยากจะให้รับเตรียมกันเสียตั้งแต่บัดนี้

ธรรมดาเป็นคนที่ไม่ค่อยมีข้อเสนอแนะอะไรหรอก แต่เรื่องนี้ออกจะมีความคิดอยู่บ้าง ซึ่งท่านอาจารย์ทั้งหลายก็โปรดให้คำแนะนำ คงไม่ถึงกับโง่งนักหรอก (หัวเราะ) ธรรมดาเห็นว่าทางออกที่ดีที่สุดขณะนี้ ก็คือ เราจะต้องยอมรับความจริงของความต้องการในด้านการขยายอุดมศึกษาในส่วนภูมิภาค จะไปละเลยไม่ได้ เมื่อรับความจริงแล้ว ก็ต้องวางแผนจัดลำดับความสำคัญในการสร้างมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้นมาในส่วนภูมิภาค การสร้างมหาวิทยาลัยนั้น ธรรมดาดีครับ อย่างว่าอย่างโน้นอย่างนี้ไม่ได้มาพุงกาง ๆ หรอก คือว่ามันเป็นเรื่องยาก มันไม่ใช่ทำได้ในวันสองวัน แต่ธรรมดาที่มีความเห็นว่ามันไม่ควรจะใช้วิธีเดิมอย่างที่เราเคยทำกันมาที่เชียงใหม่ ขอนแก่น หาดใหญ่ และปัตตานี คือตั้งมหาวิทยาลัยใหม่ตามขึ้นมาเลย อยู่ ๆ จะตั้งก็ตั้งขึ้นมาเลยไม่ได้ ธรรมดาเห็นอย่างนั้นซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงกำลังงบประมาณและกำลังครูอาจารย์เป็นอย่างยิ่ง แต่ว่าสิ่งที่ผมอยากจะเห็นอยากจะทำขอเสนออีกก็คือการใช้วิธีการสร้างมหาวิทยาลัยด้วยการตั้งเป้าหมายพัฒนาวิทยาลัยต่าง ๆ ชั้นอุดมศึกษา หรือถึงอุดมศึกษาในส่วนภูมิภาค เช่น วิทยาลัยครู วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยพยาบาล ในจังหวัดต่าง ๆ ในภาคเหนือ ใต้ อีสาน โดยรวมสถาบันเหล่านั้น ในจังหวัดนั้น ๆ พัฒนาขึ้นมาเป็นมหาวิทยาลัยในอนาคต เรารวบรวมที่มีอยู่แล้ว แล้วมาตั้งเป็นมหาวิทยาลัยขึ้นแล้วเราก็นั่งเข้าไปเพิ่มเติมเข้าไปจะเอาคณะอะไรอีกก็ได้ แต่ให้มีหลักมีแกนซึ่งมันเป็นอยู่แล้วก่อนนั้น ไม่ใช่ไปเริ่มกันใหม่ เพราะมันจะหมดเปลืองมากผมขออ้างว่าการสร้างมหาวิทยาลัยใหม่ในรูปนี้ ไม่ใช่เป็นการเนรมิตขึ้นมาทันทีอย่างที่เคยทำ ไม่ใช่ก็จะตั้งก็ตั้งขึ้นมา แต่เราจะต้องมีการวางแผนกำหนดเป้าหมายตลอดจนขั้นตอนของการ

พัฒนาสถาบันอุดมศึกษาและกิ่งอุดมศึกษาในจังหวัดต่าง ๆ บางจังหวัด เพื่อรวมเข้าเป็นมหาวิทยาลัยในอนาคต ซึ่งเราจะต้องเริ่มการวางแผนกำหนดขั้นตอนนี้ตั้งแต่บัดนี้ ระบบการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยปัจจุบันนี้ ก็ได้แสดงให้เห็นแล้วว่าไม่เหมาะสมกับการพัฒนาการศึกษาของมหาวิทยาลัย การให้ครู อาจารย์ในมหาวิทยาลัยอยู่ในกรอบของระบบที่ต่าง ๆ นี้ย่อมทำให้ระบบการบริหารบุคคลขาดความคล่องตัวคิดกันเป็นซีไปหมด ซึ่้นั้นซีนั้น อยากรจะถามท่านอาจารย์ทั้งหลายว่าสมควรหรือไม่ เราจะจัดการระบบมหาวิทยาลัยในประเทศของเราให้อยู่นอกระบบราชการเสียที (ปรบมือ) เป็นเอกกราชกันเสียที (ปรบมือ) เป็นระบบอิสระ ซึ่งจะอยู่ในการกำกับของรัฐบาลแต่ไหนก็แล้วแต่ตกลงกันแต่ว่าเราจะต้องได้รับความอุดหนุนเงินงบประมาณจากรัฐบาลมาเพื่อดำเนินการมหาวิทยาลัย เรื่องเงินอุดหนุนจากรัฐบาลกระผมเห็นว่า ถ้าเราไปรับเงินที่เขาบ่อนมา เขาก็ยังเป็นนายเราอยู่นั่นเองเราก็ยังเป็นซีเข้าเขาอยู่ ขอประทานโทษเถอะที่ใช้คำนี้ เราจะมีทางใดใหม่ แล้วมันก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับการสร้างงาน การสร้างนิสิตนักศึกษาให้พอเหมาะพอดีกับความต้องการทางด้านแรงงานด้วย

ซึ่งเรื่องนี้รัฐบาลน่าจะเป็นผู้รับผิดชอบแล้วเขาไม่รู้หรอก แต่เราต้องบังคับให้เขารู้จากนั้นเมื่อเขาต้องการวิศวกรก็คนไหนคนไหน แพทย์ก็คน แพทย์อะไร ก็ให้รัฐบาลตั้งทุนการศึกษาขึ้น รับสอนตามกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ แล้วก็ส่งมาให้ทางมหาวิทยาลัย ยิ่งมากเท่าไรก็ยิ่งดี ลูกคนมีเงินอยากจะมาเรียนก็ต้องสอบเข้า แต่เราต้องรับทุนนักเรียนรัฐบาลก่อน คนที่จะมาเรียนเล่นเฉย ๆ ก็อาจจะน้อยลงแต่ค่าเล่าเรียนที่จะได้จากทางรัฐบาลมันก็เท่ากัน แล้วรัฐบาลจะได้รู้ตัวด้วยว่าต้องการใคร เท่าไหร่ ปัญหาการวางแผนก็จะแก้ มหาวิทยาลัยก็ได้เงินสนับสนุน ไม่ใช่สนับสนุนโดยตรง ซึ่งเขาจะมองอ้างได้ว่าเขาเป็นเจ้าของนาย เขาเสียค่าเล่าเรียนให้เด็กของเขา กระผมคิดว่าถ้าทำแบบนี้แหละเราก็เป็นเอกกราชของเราได้ เป็นอิสระได้โดยไม่ต้องมีข้อผูกพันว่าจะไปพึ่งรัฐบาล หรือต้องไปเชื่อไปพึ่งนัก ก็จริงอยู่ทุกคนก็ต้องพึ่งรัฐบาล แต่ว่าไม่

ถึงกับต้องเป็นข้าคอยรับช่วงใช้รัฐบาล แล้วท่านอาจารย์ทั้งหลายก็จะมีอาการคล่องตัว จะได้ปกครองสร้างสรรค์มหาวิทยาลัยของท่าน ไปด้วยอิสรภาพ อย่างที่มีมากกว่าแต่ก่อน ไม่ต้องไปนั่งคิดว่า เป็นซี เป็นอะไร

ในประการสุดท้ายกระผมก็พுகมานานพอสมควรแล้วละครับ ก็อยากจะขอกราบเรียนท่านอธิการ คณบดี ท่านคณาจารย์ทั้งหลาย ซึ่งเป็นหลักเป็นแกนของมหาวิทยาลัยของเมืองไทยเราว่า ท่านควรจะถามตัวเองเสียบ้างหรือยังว่าตัวท่านเองได้ทำอะไรให้คุ้มค่าแก่บ้านเมือง หรือทางค่านมหาวิทยาลัย ไม่ใช่ว่าจะตั้งหน้าคอยเรียกร้องให้บ้านเมืองคอยทำอะไรให้แก่คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยเรื่อยไปอย่างที่กระผมเคยได้ยินมา และเมื่อท่านเป็นครูบาอาจารย์แล้ว ท่านเป็นปุุชณียบุคคลถ้าเมื่อท่านอยากจะทำอะไรให้สัมพันธ์กับตำแหน่งฐานะของท่าน ท่านก็ควรจะทำอะไรให้บ้านเมือง กระผมก็อยากจะกราบเรียนว่า ท่านควรจะสร้างคนให้ออกไปทำให้ลูกศิษย์ท่านออกไปปกครองบ้านครองเมืองให้มันเกิดประโยชน์ อย่างกระผมได้ทำมาแล้ว เวลานี้กระผมภูมิใจที่สุด กระผมสอนหนังสือเด็กมาเวลานี้เป็นผู้ว่าราชการจังหวัด 37 คน รองผู้ว่าฯ 26 คน ปกครองเมืองไทยทั้งประเทศ ผู้ที่พากษาไม่นับหนายไม่นับตำแหน่งเล็ก ๆ น้อย ๆ อย่างปลัดกระทรวงมหาดไทย (หัวเราะ) อธิบดีกรมการปกครอง ผู้อำนวยการ รพช. อย่างนี้ไม่นับ (หัวเราะ) กระผมรู้สึกว่าการกระทำมากมาย ท่านเหล่านี้ท่านก็ทำการทำงานแข็งแรง มีบางคนมันก็บ้า ๆ บอ ๆ ไปหน่อย แต่ก็ไม่รู้จะทำอย่างไรได้นั้นก็ต้องยอมกันแต่รู้สึกว่าได้ประโยชน์ คืออยากจะเรียนถามอาจารย์ว่าท่านจะสอนลูกศิษย์ท่านให้ไปทำงาน หรือท่านจะออกไปทำเอง คือผมด้วยความเคารพเลื่อมใส อยากให้ท่านนั่งอยู่ในมหาวิทยาลัยนี้แหละ จะหาว่าหอคอยงาช้างก็ช่างมันเถอะ อย่าได้โคดออกมาเลยครับ กระผมก็เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยโคดตุ้มออกมาจากหอคอยงาช้างเล่นทวมหัวมิดเลย (หัวเราะ) เหลือแต่ลูกตาเท่านั้นทุกวันนี้ก็เปื้อนเปรอะสกปรกเต็มที่แล้ว (หัวเราะ) ก็นี้แหละครับก็อยากจะเรียนไว้เพียงเท่านี้กระผมก็ไม่มีอะไร

ที่จะไปพูดกันให้มันเป็นที่กระตือรือร้นใจท่านหรือ แต่รู้สึกว่าคุณช่วยกันทำประโยชน์ให้กับระบบการศึกษาในมหาวิทยาลัยของเราจริงแล้ว ท่านทุกคนที่นั่งในห้องนี้ ซึ่งกระผมมีความเชื่อมั่น มีความเลื่อมใส มีความศรัทธาว่าท่านทำได้ และระบบมหาวิทยาลัยของเรา การพัฒนามหาวิทยาลัยของเราก็จะก้าวหน้าออกไปเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันทุกประการ โดยที่กระผมจะไม่มีข้อสงสัยเป็นอันขาดขอขอบพระคุณครับ (ปรบมือ)

เข่าโพล่ง ร่ายกระบี่ ใน หัสนิกา ชุก พุงบางเข

ความนำ ตัวเราเข่าสำราญ (แสดงเป็นเข่าโพล่ง) ได้รับคำร้องขอจากผู้เยี่ยม
ยุทธ หนุ่มสาวสังกัดสำนักโบบอก (แสดงเป็นชาว มศว บางเขน) ให้จับบันทึก และ
เรียงร้อยตัวอักษรเป็นเรื่องราวความเป็นไปในยุทธจักร เพื่อแจกจ่ายไปยังชาวยุทธ
สำนักต่าง ๆ แต่เดิมเริ่มต้น เราได้เขียนขึ้นตามแนวของชาวเข่าเข่า (ลูกทุ่งแบบไทย ๆ)
บันทึกเรื่องราวไปหลายบทตอนก็ให้เกิดความเบื่อหน่ายปลายพุงกันตัวเอง ทั้งเรื่องราว
ในยุทธจักรมากมายไปค้ำยตัวบุคคลทั้งผู้เยี่ยมยุทธและผู้ไร้มือเหล็กคณานับ จนมีอาจ
สร้างตัวละครได้ในวงจำกัด จึงได้คัดแปลงแสดงเป็นนิยายกำลังภายในแบบจีนเพื่อ
ผู้อ่านจะได้รู้จักตัวละครกว้างขวางมากตัว แลสอดคล้องกับความนิยมของชาวเข่าเข่า
ซึ่งกำลังติดหนึบที่วีเรื่องมังกรหยกจนงอมเป่ามุนจีน (แสดงเป็นงอมพระราม) อยู่ใน
เพลานี้

อีกประการหนึ่งเราออกที่จะมิกได้ว่ามิได้ว่า การเรียบเรียงความเป็นไปใน
เหตุการณ์ต่าง ๆ ของชาวยุทธจักรนั้น เข่าสำราญลากปลายพุงกันขึ้นให้อ่านกันเพียงเพื่อ
ความสำเร็จสำราญโดยแท้ ขอท่านผู้เยี่ยมยุทธอย่าได้ไปส่องส่องแลปลั่งลมปราณไปกับ
การหาเหตุผลว่าเป็นความจริงหรือไม่จริง อีกทั้งมิได้มุ่งใช้วิชาปลายพุงกันปลิดวิญญาณ
เพื่อทำร้ายผู้คน หากเป็นเช่นนั้นไซ้ร้ เข่าสำราญไหนเคยได้ชื่อว่าเป็นเข่าสำราญผู้ไร้เภทภัย
ผู้อาวุโสหาได้เอียบผู้เยี่ยมยุทธท่านใด มีคำกล่าวจะสั่งสอนแนะนำต่อเราผู้น้อย เข่าสำราญ
ยินดีล้างหูมือ รับผิดชอบ

ลงชื่อ เข่าสำราญ (เข่าโพล่งเจ้าเก่า)

สังกัดตึกนรชน (แสดงเป็นคณะมนุษยศาสตร์)

ยามวิกาลที่เคี้ยวคายไร้สุราใบไม้แฉกโกวเนี่ยน้อยเอาใจ

เมืองบั้งเซ่ง (แปลงเป็น บางเซ่น) คุไปคล้ายหมู่บ้านเล็ก ๆ ชายแดน
นอกแผ่นดินตงจ้วน มิคาดในความเป็นหมู่บ้านเล็ก ๆ กลับมากเรื่องราวเป็นที่สนใจของ
ชนชาวยุทธจักรไม่น้อย

นับแต่เริ่มต้นฤดูชุนเทียน อันเป็นฤดูกาลที่ทางเมืองหลวงส่งมอบทหาร
น้อยหญิงชายมากหลายมารับการฝึกวิทยายุทธที่นี้ ปีนี้กลับมีทหารขาดหายไปดั่งคาด
ยอมสร้างความยุ่งยากกับประมุขของหมู่บ้านแล้ว แต่ที่วิญญาประมุขหมู่บ้านไหนเลยจะ
ยินยอมพ่ายแพ้ความยุ่งยากนี้ไ้ หลังจากเชิญพี่น้องผู้เยี่ยมยุทธหัวหน้าที่กต่าง ๆ มาปรึกษา
แล้ว จึงได้มีใบบอกให้หาตัวทหารกนอยลูกชวานาในดินแดนใกล้เคียงนั้นมาเข้ารับการฝึก
รับตัวเป็นศิษย์ในสำนัก การเริ่มต้นที่ที่สมควรจะผ่านไป และจบลงด้วยดี การหาเป็น
เช่นนั้นไม่ ชาวกลับเลื่องลือว่าลูกชวานาผู้ยากไร้ต้องหาทรัพย์มาเพื่อการนี้คนละหลาย
ร้อยตำลึง จึงจะได้รับคารวะเป็นศิษย์ฝึกวิทยายุทธ กระทั่งท่านประมุขถึงกับต้องเรียก
ประชุมชี้แจง จนบรรดาชาวยุทธจักรเข้าใจและสบายใจกลับไป คำเพียงคำเดียว มัก
กลายเป็นหลายคำ เรื่องเพียงเรื่องเดียวมักกลายเป็นหลายเรื่อง นี้ล้วนเกิดแต่คำ
เลื่องลือ คำเลื่องลือที่ผิดพลาดก็มีอันชี้แจง

ปีศาจสุรารายตนรำพึงก่อนหน้า านสุราก็มหง (แปลงเป็นเหล่าหงส์ทอง) ว่า
อาจเป็นเพราะใกล้ถึงเวลาคัดเลือกหาประมุขใหม่จึงมีข่าวเลื่องลือเช่นนี้ ซึ่งก็เป็นปกติ
ธรรมดาของชาวยุทธจักร การสร้างข่าวเลื่องลือปั่นป่วน ทำให้จิตใจผู้เยี่ยมยุทธปั่นป่วน
จอมกระบี่เมื่อจิตใจปั่นป่วน ไหนเลยจะมีสมาธิในการใช้กระบี่ให้บรรลุจุดสุดยอดได้
ยอมเกิดจุดอ่อนเพลียงพลา้แก่ผู้เข้าประลองซึ่งชัยโดยแท้

แต่ปีศาจสุราก็คือปีศาจสุรา คำรำพึงของปีศาจสุราไหนเลยเชื่อถือได้
ปีศาจคนหนึ่ง ความเมามายไทหนึ่งยอมทำให้เกิดเหตุผลเพื่อเจ้อหนึ่งมิควรรู้ได้

มีค่าคเหตุการณผ่านพ้นไปมีช้านาน ในเมืองนั้นแข่งเกิดมีใบนอกน้อย (แสดงเป็นแสดงการณโรเนียว บางครั้งอาจแสดงเป็นบัตรสนเท่ห์ก็ได้ แต่ครั้งนี้ไม่ใช่บัตรสนเท่ห์ แต่เป็นแสดงการณเรื่องหนึ่ง) แจกจ่ายกระจายข่าวใหม่ เกี่ยวกับการแต่งตั้งแก๊งจูประมุขสาขาสามสาขา อันได้แก่สาขาป่าทุ่มหวัง คอกบัวบาน (แสดงเป็นปทุมวัน) สาขาบังแสงโพ้นทะเลหมื่นสี่ (แสดงเป็นบางแสน) สาขาปี่สูนลูกควาเหนือ (แสดงเป็นพิษณุโลก) ผู้เขียนใบนอกน้อย กลับเป็นชาวพุทธกลุ่มหนึ่งซึ่งได้รับตั้งเป็นสภาคณาไต้เอียบ (แสดงเป็นสภาคณาจารย์) เนื่องจากว่าสภาคณาไต้เอียบ ได้เสนอชื่อผู้สมควรได้รับเลือกเป็นแก๊งจูแต่กลับมิถูกเลือก การณ์กลับกลายเป็นผู้มีชื่อในตราตั้งได้รับแต่งตั้งเป็นแก๊งจู ผู้ที่ทำให้สภาคณาไต้เอียบขุ่นเคืองแทบคลั่งตายกลับเป็นกรรมการสภาเทพกระบี่แปดทิศ (แสดงเป็นสภามหาวิทยาลัย) ทุกประการในแวดวงพุทธจักร ความจริงมีแบบแผนระเบียบรัดกุม ฉะนั้นเหตุการณจึงกลับกลายเป็นไปคล้ายไร่ระเบียบยี่ดื้อ เรื่องเช่นนี้น่าจะมีเงื่อนงำอำพรางไม่น้อย

พียงจากประกาศิษย์สังกัดพรรคกระยาจก ซึ่งแทรกซึมอยู่ทั่วไปในพุทธจักร แลมักรู้เรื่องราวตำนานทุกเรื่องในพุทธจักร ต่างแยมพรายเป็นเสียงเดียวกันว่า สภาคณาไต้เอียบอาศัยกระบี่อาญาสิทธิ์ลับเปลี่ยนศัคทอน ผู้ที่ชาวพุทธจักรส่วนใหญ่เลือกสรรก็ กลายเป็นส่งเสริมจอมพุทธอันคับริงขึ้นมา คล้ายว่าเพื่อความเหมาะสมแลเพื่อเส้นสายของตน เมื่อเสนอสู่สภาเทพกระบี่แปดทิศ สภาเทพกระบี่แปดทิศดูไปคงมองออกถึงเงื่อนงำนี้ แลเพื่อการควบคุมสายงานในพุทธจักรให้เป็นไปตามความสะดวกของสภาเทพกระบี่ สภาเทพกระบี่แปดทิศจึงกลับชักนำจอมพุทธผู้ถูกคัดชื่อออกมาเป็นประมุขสาขา

ปีศาจสุราคนเดิม พียงขอทานน้อยเล่าเรื่องราว ถึงกับหัวเราะเคี้ยก ๆ แล้วรำพียงกับฟ้าดินว่า "หมื่นโลย่อมพอเหมาะแก่กับแกงแพะตุ๋นเครื่องยาจีน" (คำพียงเพยจีนแสดงเป็นไทย ๆ ว่า ขนมหอมผสมน้ำยา)

ไบบอกน้อยแพร่กระจายออกไปแปดทิศสิบทาง ทั้งในเมืองบั้งเซ่งแลเมืองต่าง ๆ ที่มีสาขาพรรคตั้งอยู่ ทั่วสำนักไบบอกมาตรฐาน (แดงเป็นหนังสือพิมพ์รายวัน) ก็อดมิได้ที่จะมิกล่าวถึงเรื่องนี้อีกทั้งชูอยู่ จอมยุทธผู้นำสภาภาคนาไต้เยียบซึ่งสังกัดศึกมวลชน (แดงเป็นคณะสังคมนศาสตร์) แห่งเมืองบั้งเซ่ง ไหนเลยจะยินยอมให้เรื่องยุติโดยง่ายตาย ถึงกับมีชาวเลื่องลืออยู่ระยะหนึ่งว่า อาจต้องปิดสำนักฝึกวิทยายุทธเพื่อเกณฑ์บรรดาครูฝึก และชนชาวยุทธจักรหรืออาจกระทั่งทหารน้อยศิษย์ในสำนักไปร้องเรียนเรื่องนี้ต่อหัวหน้าตึกเทพกระบี่ (ทบวงมหาวิทยาลัย) ให้ยับยั้งการแต่งตั้งแก๊งจู้

เห็นที่เคาแห่งเมฆหมอกยิ่งมายิ่งคลุมเคลือแลเปี่ยมมน แต่สวรรค์มีตาฟ้ามีหัวใจ บันดาลให้ถึงฤดูกาลของการหยุดฝึกวิทยายุทธ เป็นค่ายเหล่าทหารน้อยศิษย์สำนักต่าง ๆ ฝึกวิทยายุทธมาเหนื่อยล้า ประลองยุทธทดสอบกันเสร็จก็แยกย้ายกันกลับคืนแดนอันเป็นภูมิลำเนาตนเองชั่วคราวและประดาครูฝึกต่างก็หมกมุ่นกับการรวบรวมตัวเลขให้เต็มศิษย์ของตน จึงมีค้อยได้มีเวลารวบรวมตัวหมกมุ่นถกเถียงกันด้วยเรื่องนี้ ปล่อยให้ชาวคราวเงียบหายไปเป็นระลอกอยู่ไต่หน้า

มิหนำซ้ำเป็นฤดูกาลที่ประมุขสำนักต่าง ๆ ประกาศเลื่อนอันดับจอมยุทธในสังกัดของตน จึงเป็นการเบี่ยงเบนความสนใจจากความวุ่นวายเรื่องหนึ่งไปสู่เหตุการณ์ใหม่อีกเรื่องหนึ่ง จอมยุทธทั้งมือคามมือกระบี่หลายท่านได้รับการเลื่อนอันดับ ย่อมยังความปิติแก่ผู้ที่ได้เลื่อนอันดับซึ่งนั่นหมายถึงรางวัลหลายค่าสิ่งทอง ส่วนผู้ที่อยากได้เลื่อนบ้าง แต่มิได้เลื่อนบ้าง ย่อมยังความหดเหี่ยวเป็นธรรมดาด้วยเชื่อว่าวิทยายุทธการฝึกปรือของตนก็ได้เป็นรองผู้ใด

แม้จะมีคำร่ำลือเสียอกเสียใจ บ้างถึงกับพรวดเพื่อแหกคั่นใจตาย มีบ้างบางคนคิดวางดาบทิ้งกระบี่ล้างมือออกจากวงการยุทธจักร ด้วยน้อยใจในวาสนาของ

ตัวเอง ที่ยอมทุ่มเทชีวิตใช้เพลงดาบกระบี่พิชิตหมู่มารผลาญอธรรมคุณความดีงามใน
 ยุทธจักร กลับมีมีผู้ใดเห็นฝีมือ ค่ายชมชอบทำงานมิเสนอน้ำ แต่กับชาวยุทธจักรบางคน
 (บางคนเท่านั้นนะครับ) อาศัยฝีมือดาบกระบี่เพียงท่าสองท่ากลับได้รับเสียงปรบมือฮือฮา
 และได้เลื่อนอันดับรับเงินรางวัลวัลอีกหลายร้อยตำลึงทั้งนี้ก็เพราะใช้เคล็ดวิชาที่งี้สัวะเหมียม
 (ลึนยาวปลิดวิญญาณ) สอดคนสานกับฝีมือเพียงท่าสองท่าก็ยอมบรรลุดุคสุดขยอกแห่งฝีมือ
 แล้ว คุไปก็สอดคล้องกับเรื่องราวและแนวทางของยุทธจักรที่ว่า มุ่งหมายเพียงผลลัพท์
 มีค่านึงวิธีการวิธีการจะอย่างไรไม่สำคัญขอเพียงบรรลุเป้าหมาย นับเป็นผู้ชนะ มี
 มากหลายมัวแต่ค่านึงถึงขบวนท่าที่ถูกต้อง กลับต้องตายด้วยกระบี่ของอสูรที่ไร้ขบวนท่า
 ไม่มีขบวนท่าก็คือขบวนท่า และสุดขยอกขบวนท่าคือไม่มีขบวนท่า (บะยิงเขียน
 ยิงงงแะ...)

เอาละสรุปว่าเรื่องสองชั้นจบเหะ..... เพราะมันเป็นเรื่องน้ำเน่าของ
 วงราชการทุกวงการจริง ๆ ถึงกับมีบางคนรำพึงกับสายลมว่า ผายลมหนึ่งครั้ง ยัง
 มีค่าควรกว่าพูดเรื่องสองชั้นแลผู้สูญเสียต่างพร้อมใจกันปลอมใจตัวเอง คอหน้าบ้าน
 สุราภิรมย์ ว่าช่างมารคามันเถอะ....อมิตตะพุทธ

จนย่างเข้าสู่ฤดูหนาว (ฤดูหนาว) ซึ่งต้นฤดูนี้ทุกปีสำนักวัดเสียวลิ้มยี่
 ทุกสาขาประกาศไต่ชื่อ และแฉรน้อยส่วนหนึ่งมักสีกหาลาเพศจากการครองตัวเป็นนักพรต
 แต่ก่อนจะสีกมาเป็นชนชาวยุทธจักรธรรมคา ๆ ทั่วไปได้ มักต้องรอรบพิชิตลงจิวรเสย
 กอน (แฉงเป็นทอกกฐิน)

ปีนี้เมืองปั้งแข่งไ้รับพระมหากษัตริย์คุณ ให้นำกฐินพระราชทานไปทอด
 ประมุขหมู่บ้านได้เรียกประชุมหัวหน้าตึกแล้วตกลงเลือกวัดศาลาปูน (แฉงเป็นวัดศาลาปูน
 มิได้แฉงเป็นศาลาเปานะครับคนพิมพ์) ซึ่งเป็นวัดเก่าแก่สมัยราชวงศ์เก่า ณ เมือง
 หลวงโบราณ จึงได้มีการที่ล่อโกะประกาศทั้งแจกเทียบไบบอกเชิญชวนชาวยุทธน้อยใหญ่

ให้รวมบริจาครูปเพื่อการนี้ จึงเป็นนิมิตอันดีที่ชาวพุทธจะได้วางคาบละกระเป๋ามาถือคือ
 ก็นัดแลบริจาครูปคนละหลายคำตั้งเพื่อการบุญ แม่จะมีเหตุเภทภัยธรรมชาติอยู่บ้าง
 ค่ายฤดูชีวเทียนแทนที่จะมีหิมะตกขาวโพลนเช่นทุกปี กลับอาเพศมีเฉาจ้วย (น้ำเน่า)
 ไหลเอ่อท่วมบ้านเมือง แม้กระทั่งวัดศาลาปูนก็ทราบว่ามิถุนายน ประมุขบ้านจึงให้
 งดงานจุกคอกไม้ไฟเฉลิมฉลอง แม้กระทั่งประคางิ้วแลนางละครพร้อมรำทั้งหลายก็ระงับ
 ไว้อัน ทั้งกำหนดวันทอดกฐินก็ถูกเลื่อนออกไปอีกเจ็ดราตรี

ฟังว่าและป่าจาก (จอมยุทธประจักษ์ ประภาพิทยากร ผู้เป็นแขกอิสลาม)
 ใค้อุตสาห์เชื้อเชิญจอมศิลป์เป็นผู้เป็นนักขับครวญบทวี เกาแก่สมัยราชวงศ์ของจากสำนัก
 มาตราฐานไวหลายคน ทั้งจอมยุทธอีกหลายจอมยุทธซึ่งซุ่มจิบน้ำโสมเหยามะนาวเตรียม
 ส้มเสี้ยวไว้คร่ำครวญเพลงคืนฉลองต้องเตรียมตัวค้างไปตาม ๆ กัน

ในวันงาน 12 พฤศจิกายน อันเป็นวันพิธีนำจิวรไปสู่วัดประคางจอมยุทธ
 สำนักมาตราฐานต่าง ๆ ที่มาล้วนแต่เป็นระดับหัวหน้าศึก หัวหน้าสาขาแทบทั้งสิ้น ฟังว่า
 แต่ละคนล้วนอยู่ในอันดับหนึ่งในห้าของชนชาวพุทธจักร พลังวิชาตัวเบาล้วนถึงจุดสุดยอด
 อย่างว่าแต่ระดับใช้คาบไซ้กระบี่ทุกจอมยุทธกลับบรรลุนระดับผสมผสานกระบี่ไว้ในหัวใจ
 งานนี้จึงมีแต่ผู้ยิ่งใหญ่ในชุดขาวพราวไปทั้งลานวัดศาลาปูน ทำเอาใค้ชื่อนักพรตเณรน้อย
 สวดอมิตตะพุทธนิคพลาต ค่ายถูกตะบะรังสีเป็นเยือกจากทุกจอมยุทธคุกคามจนไม่มีสมาธิแล้ว

มีคาคแตกล้มมีเรื่องประหลาดประการหนึ่ง รมณ์คั้นหนึ่งของสำนักใหญ่
 (ประสานมิตร) เกิดตกหลุม เนื่องจากเส้นทางผ่านหมู่บ้านเข้าวัดเพิ่งถูกน้ำท่วมใหม่ ๆ
 ยังคงมีน้ำเจิ่งนองขาคอนเป็นบางช่วงเมื่อรถติดหลุม ประคางจอมยุทธของลงจากรถม้า
 ด้วยอาการชุกชิว แล้วเก้ ๆ กัง ๆ เดินต่อมาให้ถึงวัดมิได้ ทุกคนมีจิตมุ่นอยู่แต่ในการ
 พิธีบุญ จนลืมนึกถึงวิชาตัวเบาของตน ดังนั้นจึงมีจอมยุทธใดเดินบนผิวน้ำ หรือกระโดด
 พรู่วี่ที่ตั้งกาข้ามถนนเหมือนในหนังกำลังภายในไค้ลึกรายเกี่ยว เพราะไม่ว่าใครทรากรว่า

จอมยุทธก็จอมยุทธเหอะ โศกขุ่นน้ำอาจกกกลงไปหิ้งชุกขาวให้เป็นทีเปราะเปื้อนหม่อมแม่
ไต่เป็นแน่แท้

เป็นอันว่าวันนั้นทุกอย่างจบลงด้วยดี มีจอมยุทธอาหิสี (แฝงเป็นอาจารย์
อารีย์) อคิดไต่ชื่อเกาอันกับเกาจากเส้าหลินปากน้ำ เป็นผู้คอยประสานงานที่ช่วยความ
ชำนาญเพราะเป็นมหาเกาทานประมุขรวบรวมเงินไต่ทั้งสิ้น รวมแปดสาขาเป็นมูลค่า
หกหมื่นกว่าตำลึงมอบให้แก่ไต่ชื่อหลวงพ่อสำนักวัดชาลาปูนไปปฏิสังขรณ์เสนาสนะภายในวัด
ต่อไปท่ามกลางไม้น้ำปิกิอิมมูของจอมยุทธทุกถ้วนหน้า

